

సనాతన సారథి

మే 2013

‘చిరునవ్వుతో స్వామి దీవించినంతనే చింత వదలి తనువు చిందులేయు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 5

మే 2013

ప్రచురణ తేదీ
ఏప్రిల్ 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	3
2. దయార్థ హృదయురాలు	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	5
3. కర్మ దాట వశమే!	ఆర్.జె. రత్నాకర్	8
4. ప్రేమయే సర్వమత సారం	అవతారవాణి (21.11.1975)	11
5. శ్రీ సాయి సుప్రభాత దర్శనము	డా॥ లక్ష్మీ సురేశ్ కుమార్	15
6. అనుగ్రహించు - ఆశీర్వాదించు	భాట్లం శ్రీరామమూర్తి	16
7. విలువలతో కూడిన విద్య కావాలి	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	17
8. ఆనందము ఊరేదేకాని కూరేది కాదు	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	20
9. 'హార్డ్ టాస్క్ మ్యాష్టర్'	డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి	22
10. 'నా భాష హృదయ భాష'	అదూరి శ్రీనివాసరావు	23
11. జ్ఞాపకాల పందిరి (19వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	24
12. 'యువర్ గాడ్ ఈజ్ గ్రేట్'	'సత్యం శివం సుందరం' 7వ భాగం నుండి	27
13. కలలో కన్నడం పాట	అనసూయ శర్మ	28
14. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (24వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	29
15. 'వాడి తాతకు కూడా ఉంది'	కామరాజు విజయలక్ష్మి	33
16. అల్లరి సాయి కన్వయ్య	అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ	34
17. శ్రీ సత్యసాయి వాహినీ చతుర్థశి....	ఎన్. త్రిలోచన	35
18. సందేహం (శం)	పచ్చిగోళ్ళ రోహిణి	36
19. ఎవరు మానవుడు?	చిన్నకథ	37
20. రూపనామాలు వేరైనా భగవంతుడాక్కడే!	శ్రీవారి దివ్యబోధ	38
21. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

1. చందా ఒకటి లేక రెండు లేక మూడు సం॥లకు స్వీకరింపబడును;
2. మనియార్డరుద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టుద్వారాగాని, చెక్కుద్వారాగాని, లేదా మా కౌంటరునందు క్యాష్‌ద్వారాగాని చెల్లించవచ్చును. పోస్టల్ కవర్లలో డబ్బు పెట్టి పంపవద్దు.
3. మీ చందాను పునరుద్ధరించుకొనే సమయంలో లేదా అడ్రసు మార్చినప్పుడు ప్రస్తుత చందా నెంబరు పేర్కొనవలెను. చందా పంపవలసిన చిరునామా : కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134.
4. సనాతన సారథి వెబ్‌సైటు (www.sanathanasarathi.org) కూడా చందా రుసుము చెల్లించడానికి వీలుకల్పిస్తున్నది.
5. ప్రతి నెల 10వ తేదీలోగా చందాదారులకు పత్రిక చేరవలసి ఉన్నది. ఏ కారణంచేతనైనా పత్రిక అందనిచో మీ స్థానిక పోస్టల్ కార్యాలయాన్ని సంప్రదించగలరు. అయినప్పటికీ పత్రిక లభ్యం కాకపోతే వెంటనే మాకు పోస్టు/ ఫోను/ ఇమెయిల్ ద్వారా తెలియపరచిన లభ్యతనుబట్టి వెంటనే మీకు పత్రిక పంపగలము.

ఆధికారికమైన వెబ్‌సైట్లు:

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం : www.sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు : www.srisathyasai.org.in

రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ : www.radiosai.org

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ బాలవికాస్ విభాగం : www.sssbalavikas.org

శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు : www.ewwt.org.in

సనాతన సారథి : www.sanathanasarathi.org

ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే కార్యక్రమాల నివేదికలకొరకు: www.prasanthireporter.org

భగవాన్ బాబావారి ఫోటోలకొరకు : www.saireflections.org.

ఇమెయిల్ అడ్రెస్‌లు:

editor@sssbpt.org

subscriptions@sssbpt.org

orders@sssbpt.org

ఫోన్ నెంబర్లు:

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: (08555) 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128)

శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ కార్యనిర్వాహక భవనం: 287191/287239

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు: 289289, శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు: 287237

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్, పుట్టపర్తి: 287388

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్‌ఫీల్డు (బెంగళూరు): (080) 28411500

తొలి పలుకు

ఒకరోజున ఈశ్వరమ్మగారు తమ అలవాటు ప్రకారం శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రికి వెళ్ళి రోగులను పరామర్శించి తిరిగి వస్తున్నారు. రాళ్ళు రప్పలతో నిండిన ఆ దారిలో పొరపాటున పాదం మడతపడి పాపం ఒక్క అడుగుకూడా ముందుకు వేయలేకపోయారు. ఇద్దరు భక్తురాండ్రు సహాయంతో అతికష్టంమీద మందిరం చేరుకున్నారు. బాధతో విలవిల్లాడుతున్న మాతృమూర్తిని ఓదారుస్తూ స్వామి, “తగ్గిపోతుందిలే! అయినా ఎందుకు ఈ వయస్సులో అటూ ఇటూ తిరుగుతావు? విశ్రాంతిగా కూర్చోవచ్చు కదా” అన్నారు.

“స్వామీ! నువ్వు దేవుడివి, తలుచుకుంటే పనులు జరిగిపోతాయి. కానీ, మాకు అలా చేతకాదే! కాలు కదపకుండా మేము పనులెలా చేసుకోగలం?!” అన్నారు ఈశ్వరమ్మగారు.

అంత బాధలో కూడా ఆ తల్లి మనందరికీ ఎంత గొప్ప జ్ఞానబోధ చేశారు!

అవును మరి, సాక్షాత్తు భగవంతునిచే మాతృమూర్తిగా ఎన్నుకోబడినారంటే, ఆ తల్లి ఎన్ని జన్మల పుణ్యం, ఎంత గొప్ప సంస్కారం ప్రోగుచేసుకొని ఉండాలి!

పద్నాలుగు భువన భాండములను తన బొజ్జలో నుంచుకొని పరిపాలించే ఆ పరమ పురుషుణ్ణి నవ మాసములు తమ పవిత్ర గర్భములో మోసి, లాలించి పెంచే మహద్భాగ్యానికి నోచుకున్న మాతృమూర్తులలో ఈశ్వరమ్మగారి స్థానం అత్యంత విశిష్టమైనది. త్రేతలో కౌసల్యకు శ్రీరామచంద్రుడు సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుడే అని తెలియడానికి చాలాకాలం పట్టింది. ద్వాపరంలో కృష్ణునికి జన్మనిచ్చే అదృష్టం దేవకీదేవిని వరించిందేకానీ, ఆ లీలావిరోధికి తల్లిగా ముద్దుముచ్చటలు తీర్చుకునే భాగ్యం యశోదకు కలిగింది. ఆమెకూడా బాలకృష్ణుని దివ్యలీలలను దర్శించినప్పుడు ‘కలయో వైష్ణవ మాయయో’ అనుకొని మాతృభావనతో పుత్రవాత్సల్యంలో మునిగిపోయిందేతప్ప మాధవత్వాన్ని దర్శించలేకపోయింది.

ఈవిషయంలో ఈశ్వరమ్మగారి భాగ్యము ఎంతైనా కొనియాడదగినది. సాక్షాత్తు ఈశ్వరుడే తన గర్భంలో అవతరించాడని ఆదిలోనే గ్రహించి, శుక్లపక్షచంద్రునివలె దినదినప్రవర్ధమానమవుతూ వచ్చిన తన దివ్య కుమారుని అవతార వైభవాన్ని ప్రత్యక్షంగా దర్శించి, అంతిమ క్షణాల్లోకూడా ‘స్వామీ, స్వామీ’ అని పిలుస్తూ ‘సాయిజ్యం’ పొందిన ధన్యజీవి. “ఈశ్వరాంబాసాధ్వీ ఎత్తి పెంచుట కదా, సత్యనారాయణునకు విశ్వఖ్యాతి కలిగె” అని భగవానే స్వయంగా ప్రకటించారంటే, సాయి అవతారోద్యమంలో ఆ పుణ్యజనని పోషించిన పాత్ర ఎంత మహత్తరమైనదో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాలనుండి సంకలనం చేయబడిన ‘దయాధర్మ హృదయురాలు’ ఈశ్వరమ్మగారి పరమోన్నత వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆదర్శ మాతృత్వాన్ని అవిష్కరిస్తుంది.

సత్యసాయి అంటే ఎవరు? సత్యసాయి సంస్థల ఆశయమేమిటి? సంస్థలలో పాటించవలసిన క్రమశిక్షణ ఎటువంటిది? మొదలైన అంశాలను స్పృశిస్తూ 1975లో సత్యసాయి సేవాసంస్థల రెండవ ప్రపంచ సమ్మేళన సందర్భమున భగవాన్ అనుగ్రహించిన ఉత్తేజకరమైన దివ్యోపన్యాసంలో తొలి భాగం ‘ప్రేమయే సర్వమత సారం’.

భగవంతుడు కేవలం సాక్షీభూతుడని, ఎవరి కర్మను వారు అనుభవింపక తప్పదనే మాట మనము తరచుగా వింటుంటాము. అయితే, భగవంతుడు సాక్షీభూతుడేకాదు, భక్తపరాధీనుడుకూడా అన్న సత్యాన్ని మనం మరువ కూడదు. ఆనాడు మార్కండేయుడు ‘కర్మదాట వశమా!’ అనుకొని నిరుత్సాహంతో నీరసించి కూర్చుని ఉంటే ఈశ్వరుని మెప్పించి మృత్యువును జయించగలిగేవాడా?! సాక్షీభూతుణ్ణి సహితం కరిగించి కదిలించే శక్తి కలిగినది ప్రార్థన. వెన్నవంటి స్వామి హృదయాన్ని కరిగించాలంటే మనం చూపవలసిన వేడి - ప్రార్థన. ఆర్.జె. రత్నాకర్గారి రచన ‘కర్మ దాట వశమే!’ ప్రార్థనకు గల అద్వితీయమైన శక్తిని వివరిస్తుంది.

స్వామి దర్శనంలోగల దివ్యానుభూతి అనిర్వచనీయం, అనుభవైకవేద్యం. “దర్శనం పాపనాశనం” అన్నారు. పాప నాశనమే కాదు, శాప నాశనం, తాపత్రయ విమోచనం కూడా. క్రీస్తు పండుగ తెల్లవారుఝామున భగవాన్ వెండి ద్వారాలు తెరుచుకొని దర్శనమివ్వడం మనకు విదితమే! అయితే, ఇంచుమించు 1975 సం॥ వరకు నిత్యం నగర సంక్రీతనానంతరం సుప్రభాత దర్శనం అనుగ్రహించేవారు. మందిర ప్రాంగణంలో నామసంక్రీతన చేసే భక్త బృందాలతోపాటు, సుప్రసిద్ధ గేయకర్త నల్లి ధర్మారావుగారి మాటల్లో చెప్పాలంటే, తొలి దర్శనం చేసి మరలిపోదామని నింగిపై వేగుచుక్క తొలిచూపుతో స్వామి అనుమతిస్తారని కడలిలో భానుడు సహితం వేయికనులతో వేచియుండే అపురూప సన్నివేశమది. సాయి భగవానుని దివ్యమంగళ స్వరూపాన్ని మన కనుల ఎదుట నిలిపి పరవశింపజేస్తుంది ‘శ్రీ సాయి సుప్రభాత దర్శనము’.

చెల్లని నాణెం, తెగిన గాలిపటం, కరెంటు లేని వైరు, నీరు లేని పైరు, దేవుడు లేని గుడి, టీచరు లేని బడి ఎటువంటివో సంస్కారం లేని చదువుకూడా అటువంటిదే, అన్నారు భగవాన్. ఎబిసిడిలతో పిల్లలకు చదువు ప్రారంభిస్తున్నాము. అలాగే వాళ్ళను సంస్కారవంతులుగా తీర్చిదిద్దాలంటే వాళ్ళకు నేర్పవలసిన ఎబిసిడిల గురించి తెలియజేస్తుంది, ‘ఎలువలతో కూడిన విద్య కావాలి’.

దుఃఖిస్తున్న వ్యక్తిని చూసి కారణం అడుగుతాముకానీ, ఆనందంగా ఉన్న వ్యక్తిని ఎందుకు ఆనందంగా ఉన్నావని ప్రశ్నించము. ఎందుకంటే, ఆనందం మానవుని సహజ స్వభావం, అన్నారు భగవాన్. అంతర్భూతమైన ఆనందాన్ని అనుభూతం గావించుకోవడానికి భగవాన్ సూచించిన మార్గాల్ని వివరించే రచన ‘ఆనందం ఊరేదేకాని, కూరేది కాదు.’

సంపాదించిన ధనాన్ని సద్వినియోగం చేయడమనేది భగవాన్ ప్రవచించిన ‘సీలింగ్ ఆన్ డిజైర్స్’లో ఒక ముఖ్యాంశం. భగవాన్ తాము ఏది ప్రబోధించినా ముందు స్వయంగా ఆచరించి చూపారు. ‘సమాజానికి అవసరం ఉన్నచోట కోటినొక పైసమాదిరి ఖర్చుచేస్తాను. లేనిచోట

పైసనొక కోటిగా చూస్తాన’న్న స్వామి ఆదర్శం మానవాళికి శిరోధార్యం. ధనం అవసరాలకు ఖర్చుచేయడానికే తప్ప విలాసాలకు దుర్వినియోగపరచడానికి కాదన్న సందేశాన్ని అందించే రచన, “హోర్డ్ టాస్క్ మాస్టర్ని.”

భావ వ్యక్తీకరణకోసం ఏర్పడినది భాష. భగవంతుడు భావాతీతుడు కాబట్టి భాషకు కూడా అందనివాడే! మనం మన మాతృభాషలో, లేక ప్రాంతీయ భాషలో మాట్లాడుకుంటాము. మరి భగవంతుడు ఏ భాషలో మాట్లాడుతాడు? మన భాగ్యవశాన స్వామి తెలుగు నేలపై అవతరించారు. అంతమాత్రాన తెలుగువారంటే వారికి ప్రత్యేకమైన అభిమానమని భావించతగూనా! కడలిని కడవలో బంధించటానికి పూనుకోవడం ఎంత అవివేకమో స్వామిని ఒక భాషకి, ఒక రూపానికి పరిమితం చేయటం అంత అజ్ఞానం! వారు హృదయవాసి. కనుకనే, “నా భాష హృదయ భాష” అన్నారు.

స్వామి ఏది చేసినా మన మంచికే అని గ్రహించడం భక్తుల లక్షణం. మనం తాత్కాలిక లాభాలు, తక్షణ ఫలితాలకోసం ఆరాటపడతాము. సర్వమెరిగిన స్వామి మన దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలు, యోగ క్షేమాలను దృష్టిలో పెట్టుకుంటారు. సంశయాలు, సందేహాలు ప్రక్కకుపెట్టి ‘కరిష్యే వచనం తవ’ అని శరణాగతులమైనప్పుడు సాయికృష్ణుడు మన జీవితరథ సారథ్యాన్ని చేపట్టి మనల్ని విజయుల్ని చేస్తారు. ఈ మాసం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’ చదువుతుంటే, “స్వామీ, నువ్వు ముమ్మాటికీ కృష్ణుడవే” అనిపించి ఆనందం అతిశయిస్తుంది.

1970వ దశకంలో పాశ్చాత్య దేశాలలో తమ అవతార తత్వ, సందేశ, మహిమా విశేషాల వ్యాప్తికి భగవాన్ ఎంచుకున్న ‘పర్ఫెక్ట్’ సాధనం హోవర్డ్ మర్ఫెట్. ఆధ్యాత్మిక సాధకులకుండవలసిన జిజ్ఞాసతో, సానుకూల దృక్పథంతో 1964లో స్వామి సన్నిధికి వచ్చిన మర్ఫెట్ దంపతులు తొలిదర్శనంలోనే స్వామిని ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’గా గుర్తించి వారికి పాదాక్రాంతులైనారు. మర్ఫెట్ దివ్యానుభవాలు భక్త పాఠకులను ఉత్తేజపరుస్తాయి.

- స॥

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

దయార్థ హృదయమురాలు

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవ సందర్భంగా

తల్లిని మించిన దైవము లేదు. కాని, మానవులు తల్లిని విస్మరించి దైవముకోసం అటూ ఇటూ తిరుగుతూ కాలమును వ్యర్థం చేస్తున్నారు. దైవమును దర్శించే నిమిత్తం జపములు, తపములు, తీర్థయాత్రలు, వ్రతములు, పూజలు మొదలైనవి ఎన్నియో చేస్తున్నారు. కంటికి కనిపించని దైవముకోసం ప్రాకులాడే బదులు కంటికి కనిపించే ప్రత్యక్ష దైవమైన తల్లిని మనం పూజించాలి, సేవించాలి. తల్లి ప్రేమకు నోచుకోకుండా మానవుడు దైవప్రేమకు, దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడు కాలేదు. తల్లియొక్క ప్రేమ స్వార్థరహితమైనది. అది అంతర్భావములో ప్రవహించేటటువంటిది. అట్టి స్వార్థ రహిత ప్రేమను తల్లిదగ్గరనుండి మనం అలవరచుకోవాలి. తల్లి ప్రేమకు మనం అర్పితం కావాలి. తల్లి హృదయము చాలా విశాలమైనటువంటిది. అట్టి హృదయానికి మనం బాధ కలిగించకూడదు. తల్లిని నొప్పించి మనం ఏ పనీ చేయకూడదు.

నేను పేరుప్రతిష్ఠలకోసం చెప్పుకోవడం లేదు. ఈ శరీరమునకు తల్లియైన ఈశ్వరమ్మ ఎంతో వినయంతో, ధర్మగుణంతో, విశాలమైన భావంతో అందరినీ ఆదరించేది. చిన్నవయస్సులో భర్తను కోల్పోయినవారిని చేరదీసి, వారికి ధైర్యం చెప్పేది; వారు తమ కష్టాలను మరచిపోయేటట్లు చేసేది. ఎవరైనా చిన్నపిల్లలు కనిపిస్తే ఎవరు వీళ్ళు? ఏ తల్లి బిడ్డలు? అనేది యోచించకుండా ఎంతో ఆప్యాయంగా వారిని ఎత్తుకొని లాలించేది. కరణం సుబ్బమ్మకు సంతానం లేకపోవడంచేత ఆమె, “ఈశ్వరమ్మా! నీ పిల్లలను అప్పుడప్పుడు నా ఇంటికి పంపుతూ ఉండు” అని కోరేది. స్వామిని ఆమె ఎంతో ప్రేమతో చూసుకునేది.

ఈశ్వరుని అమ్మ ఈశ్వరమ్మ

ఒకనాడు నేను కరణం సుబ్బమ్మ ఇంట్లో ఉండగా ఈశ్వరమ్మ అక్కడికి చాలా కంగారుపడుతూ వచ్చింది. “ఎందుకింత కంగారుపడుతున్నావు? ఏమి జరిగింది?” అని అడిగాను.

“స్వామీ! మన ప్రక్రింటివారి బిడ్డకు చాలా జబ్బు చేసింది. ఆ చిన్నబిడ్డను ఒడిలో పడుకోబెట్టుకొని తల్లి చాలా బాధపడుతోంది. ఆమె బాధను నేను చూడలేకపోతున్నాను. మన కుగ్రామంలో ఒక చిన్న ఆసుపత్రియైనా లేదు. మీవద్దకు ఎంతోమంది వస్తున్నారు. కాని, వచ్చేవారందరూ భక్తులని నమ్మవద్దు. ఇతరుల బాధలను తమ బాధలుగా

భావించి, ఆ బాధలను నివారణ గావించడానికి ప్రయత్నించేవారే నిజమైన భక్తులు. గొప్ప విద్యలు నేర్వవచ్చు, ధనమును సంపాదించవచ్చు, పేరు ప్రతిష్ఠలను పొందవచ్చు. కాని, అవి కాదు మనిషికి కావలసినవి. బాధలలో ఉన్నవారిని చూసి జాలిపడాలి; కష్టాలలో ఉన్నవారి కన్నీరు తుడవాలి. అలాంటి దయార్థహృదయులు ఈ కలికాలంలో చాలా అరుదుగా ఉన్నారు. అందరూ కేవలం వారివారి పిల్లలగురించే ఆలోచిస్తున్నారుగాని, పరాయి పిల్లలు పడుతున్న బాధలనుగురించి ఎవ్వరూ పట్టించుకోవడం లేదు. స్వామీ! మీ దగ్గరికి ఇన్ని వేలమంది వస్తున్నారు. కాని, ఎవ్వరూ ఈ పని చేయడం లేదు. మీరు మాత్రమే దీనిని చేయగలరు. ఈ కుగ్రామంలో బీదప్రజలకోసం ఒక చిన్న ఆసుపత్రిని కట్టించండి” అని కోరింది.

అప్పుడు నేను, “ఈ చిన్న విషయానికి ఎందుకింత బాధపడుతున్నావు? బిడ్డ పుట్టిన తక్షణమే పెరుగుతుందా? పెరగదు కదా! దేనికైనా కాలం కలిసిరావాలి. కనుక, నీవు తొందరపడకు. ఈ పవిత్ర భావమును నీ హృదయంలో పెట్టుకో. కష్టాలలో ఉన్నవారిని చూసి జాలిపడు. వారి కష్టాలను నివారించే ఉపాయంకొరకు దైవాన్ని ప్రార్థించు” అని చెప్పి అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయాను.

ఈశ్వరమ్మ, “అయ్యో, స్వామి నా మాట వినిపించుకోవడం లేదే!” అనుకుంది. కాని, ఆమె మాటలు నా మనస్సులో మెదలుతూనే ఉన్నాయి. “ఆమె కోరిన ఈ చిన్నకోరికను నెరవేర్చాలి. చిన్నదిగాని, పెద్దదిగాని, ఇది పరోపకార సంబంధమైన కార్యం కనుక, నేను దీనిని తప్పక చేపట్టాలి” అని నిర్ణయించుకున్నాను. రెండవ దినమే పనివారిని పిలిపించి, పునాదులు త్రవ్వించాను. ఒక నెలలోనే ఒక చిన్న ఆసుపత్రి సిద్ధమైంది.

తల్లి మాటలను అనుసరించే కుమారులు ఈనాడు అత్యవసరం. తల్లి చేసే సద్బోధలనే పునాదులపైనే గొప్ప ఆనందసదనాలు నిర్మితమవుతాయి. ఆనాడు ఈశ్వరమ్మ

కోరిన కోరికలు చాలా చిన్నవే! ఒక చిన్న ఆసుపత్రిని కట్టించమని కోరింది. ఈనాడు గొప్ప వైద్యాలయాలను, సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులను కట్టించాడు స్వామి. పుట్టపర్తి పల్లెకు నీళ్లు కావాలని అడిగింది. ఈనాడు జిల్లా అంతటికీ నీరందించాడు స్వామి. ఆరోజున ఒక చిన్న స్కూలు కట్టించమని అడిగింది. ఈనాడు సత్యసాయి గొప్ప విద్యాసంస్థలను, భవనాలను కట్టించాడు.

ఈవిధంగా, ఆనాడు తల్లి కోరిన చిన్నకోరికలే ఈనాడు గొప్ప ఫలితాలను అందించాయి.

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు ఎవ్వరినీ ఆశ్రయించ నక్కర్లేదు. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచే కార్యాలలో పాల్గొనండి. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచితే చాలు, అందులోనే ఎంతో గొప్ప ఫలితముంటుంది. తల్లి ఏమి చెప్పినా ‘అవును, అవును’ అని అంగీకరించి మీరు ఆమె ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. తల్లి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, తల్లిప్రేమకు మీరు పాత్రులైనప్పుడు ఈ జగత్తంతా సుక్షేమంగా అభివృద్ధి అవుతుంది. ఇంకే పుణ్యకార్యములూ మీరు చేయనక్కర్లేదు. తల్లిని సంతృప్తిపరచడానికి మీ జీవితాన్ని ధారపోయండి. తల్లి కోరికలు తీర్చి, ఆమెను సంతృప్తిపరచినందువల్లనే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వ్యాప్తి గాంచింది.

నేను ప్రశాంతి నిలయంలో ఈశ్వరమ్మకు ఒక చిన్న రూమ్ ఇచ్చి ఉంటిని. భక్తులు ఆమె రూమ్ కి పోయేవారు. ఆమె వారిని ప్రేమతో పలుకరించేది. వారికి ఎన్నో పవిత్రమైన విషయాలను బోధించేది.

అనేకమంది ఆడవారు ఆమెవద్దకి వెళ్ళి, “అమ్మా! మేము ఇక్కడికి వచ్చి చాలా దినాలైంది. మావద్ద ఉన్న డబ్బు ఖర్చైపోతున్నది. దయచేసి మీరు స్వామికి చెప్పి మాకు ఇంటర్వ్యూ ఇప్పించండి” అని ప్రార్థయపడేవారు.

ఆమె వారికి ఒకే ఒక జవాబు చెప్పేది, ‘అమ్మా! స్వామి చూడడానికి చిన్నవారేగాని, నేను చెప్పినా, మీరు చెప్పినా, ఇంకెవరూ చెప్పినా వినరు. మీమీ ప్రాప్తినిబట్టి మీకు జరుగుతుంది. మొట్టమొదట మీరు స్వామి తత్వాన్ని గుర్తించుకోండి.”

ఈశ్వరమ్మ ఏవిషయంలోనూ స్వామిని కించిత్తుకూడా కష్టపెట్టేది కాదు. “స్వామీ, మీరు కష్టపడితే జగత్తంతా కష్టపడుతుంది. మీరు ఆనందిస్తే జగత్తంతా ఆనందిస్తుంది” అనేది. ఒక్కొక్క పర్యాయం ఏదైనా అడిగి, తిరిగి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు రెండు మెట్లు దిగి మళ్ళీ వెనుకకు వచ్చి “స్వామీ, మీకేమైనా కష్టం కలిగిస్తున్నానా?” అని అడిగేది. నాకేమీ కష్టం లేదంటే సంతోషంగా వెళ్ళిపోయేది. వచ్చిన భక్తులతో, “స్వామిని కష్టపెట్టకుండా మీరు సంతోషపడండి” అనేది.

ఆమె దయార్థ హృదయురాలు. అందుకోసమే ఆమెకు ఇంతటి పేరుప్రఖ్యాతులు వచ్చాయి. ఎవరైనా బాధపడితే ఆమె తట్టుకోలేకపోయేది. అవన్నీ నాతో చెప్పటానికి వచ్చేది. “స్వామీ! వాళ్ళు కష్టాల్లో ఉన్నారు. ఒక్కతూరి వారిని పలుకరించి పంపించండి” అని ప్రాధేయపడేది. నేను కోపం నటించేవాడిని. “నీవు రికమండేషన్ చేయటానికేనా ఇక్కడికి వచ్చేది?! వారి సుద్దులు, వీరి సుద్దులు ఎందుకు పట్టించుకుంటావు? ఉన్న కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకో” అనేవాడిని. “స్వామీ, నేను ఇంతమాత్రమైనా వారికి సహాయం చేయకపోతే నేను పుట్టి ప్రయోజనం ఏమిటి?! వారి బాధలు మీకు చెబితే చాలు, అవి కొంత పరిహారమవుతాయి. కాబట్టి, మీరు నన్ను ఎంత కోప్పడినా నేను మాత్రం చెప్పటం మానను” అనేది. పైకి నేను కోప్పడినా లోలోపల, “ఈమె మనస్సులో ఇంత కరుణ, ఇంత దయ ఉంటున్నాయి కదా” అని ఎంతో ఆనందించేవాడిని.

తల్లిదండ్రులు మన బిడ్డలవంటివారు. కనుక, మనము పెద్దవారమయినాము కదా అని వారిని ఏమాత్రం అవమానముగాని, అగౌరవముగాని, హేళనగాని చేయకూడదు. “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ.” తల్లి మనకు

దేహాన్నిస్తుంది. తండ్రి మన దేహాన్ని పోషించి జీవితంలో అభివృద్ధికి రావడానికి తగిన అవకాశాలు ఇస్తాడు. గురువు విద్యను బోధిస్తున్నాడు. దైవము సర్వమును అందిస్తున్నాడు. కనుక, మనము ఈ నలుగురినీ మరువకుండా మనస్సులో పెట్టుకోవాలి.

తల్లిదండ్రులు నిరంతరము మన హృదయమునందే ఉండాలి. ఎంత కష్టము కలగనీ, వారిని మాత్రము మనము మరువకూడదు. తల్లిదండ్రులను మరచి నటువంటివాడు మానవుడే కాదు. తల్లిదండ్రులను మరచితే నీవు లేవు. తల్లిదండ్రులే మనకు ప్రధాన మైనటువంటి అండదండలు. కాబట్టి, వారిని ఆనందింపజేయటానికి ఎంత సాధ్యమో అంత కృషి చేయాలి. ఎంత కష్టమైనా పడి, భిక్షమైనా తెచ్చి వారిని పోషించాలి. వారి మనోభీష్టాన్ని నెరవేర్చాలి. వారి మనోభీష్టాన్ని నెరవేర్చనప్పుడు రేపటి దినము తత్ఫలితమును నీవు అనుభవిస్తావు. ఈనాడు నీవు నీ తల్లిదండ్రులను కష్టపెడితే, రేపటి దినము నీ పిల్లలు నిన్ను కష్టపెడతారు. “రియాక్షన్, రిఫ్లెక్షన్, రీసౌండ్” - ఎవరికైనా ఇవి తప్పేవి కావు.

మాతృదేవియొక్క మాహాత్మ్యమును లోకానికి చాటే నిమిత్తమై ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ జరుపుకుంటున్నాము. ఎలాంటి పరిస్థితియందైనా మీ తల్లిదండ్రులకు దుఃఖం కల్గించకండి. సాధ్యమైనంతవరకు వారికి సంతృప్తి కల్గించండి. అప్పుడే మీకు దైవం సహాయం చేస్తాడు. ప్రతి ఒక్కరూ స్వదేశాన్ని Motherland అంటారు గాని, Fatherland అని అనరు. అనగా, దేశం తల్లివంటిది. కనుక, తల్లిని ప్రేమించినట్లుగా మాతృదేశాన్నికూడా ప్రేమించి, సంరక్షించి, దేశాభివృద్ధికి పాటుపడండి. ఈనాటి ప్రధానమైన సందేశం ఇదే!

✽

“ఈ సంసారమనే, ఈ జగత్తనే సముద్రమునుంచి ఏదో ఒకవిధముగా ఈ సాయిని చూచేటటువంటి భాగ్యము నాకు లభించింది. ఈ ముత్యాన్ని నేను దక్కించుకున్నాను. ఈ ముత్యం తిరిగి చేయినుండి జారిపోకుండా ఉండేరీతిగా నన్ను కాపాడుమ”ని ప్రార్థించటమే జన్మకు సార్థకత.

- బాబా (6వ అఖిల భారత సాయి సేవాసంస్థల సమ్మేళనం)

కర్మ చాట దేశమే!

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

సదృశం చేష్టతే స్వస్యాః ప్రకృతేః జ్ఞానవానపి
ప్రకృతిం యాన్తి భూతాని నిగ్రహః కిం కరిష్యతి

సమస్త ప్రాణులు తమతమ ప్రకృతులను
అనగా, స్వభావమును అనుసరించి కర్మలు
చేయుచుండును. జ్ఞానియు, తన ప్రకృతిని అనగా
స్వభావమును అనుసరించే క్రియలు
ఆచరించును. ఎవ్వరైనను బలవంతముగా
కర్మలను ఎట్లు త్యజింపగలరు?!

(భగవద్గీత అధ్యాయం 3 శ్లో. 33)

ప్రకృతి ఒడిలో పురుడు పోసుకున్న ప్రతి ప్రాణియు
కర్మలను ఆచరింపవలసిందే! ఎవరైనా కర్మలను
ఆచరించనని అనుకొనుట అవివేకమే! ఎందుకనగా,
ప్రకృతియే ప్రతి ప్రాణితోనూ కర్మలను ఆచరింప
జేయును.

కర్మ మూలంగానే మానవుడు ఈ అవనియందు
జన్మిస్తున్నాడు. మన కర్మలను సత్కర్మలుగా తీర్చిదిద్దేందుకై
మహనీయులు, జ్ఞానులు, అవతార పురుషులు సహితం
ఎతెంచి ఆదర్శపూర్వకంగా కర్మాచరణ గావిస్తుంటారు.

జన్మజన్మాంతరములయందు చేసిన కర్మల
సంస్కారములే మన స్వభావములుగా రూపొంది
ప్రకటితమగుచుండును. ఆ స్వభావమే మన కర్మలను
నిర్దేశించుచుండును.

ఈ భూమండలముమీద ప్రవహించు నదీ జలము
లన్నియు స్వాభావికముగనే సముద్రమువైపు
ప్రవహించును. అదేవిధముగా, జీవులన్నియు తమ
స్వభావము ననుసరించి ప్రకృతికి అధీనులై ప్రకృతివైపే
పరుగెత్తుచుండును.

ఏవిధముగా మనము నదీ ప్రవాహమును ఆపలేమో
అదేవిధముగా మనయొక్క కర్మప్రవాహమునుకూడా
ఆపలేము. ఐతే, నదీ ప్రవాహమును ప్రయత్నపూర్వకంగా
ఒకవైపునుండి మరొకవైపుకు మరలించగలము. అలాగే,
మనము మన కర్మాచరణ లక్ష్యమును మార్చుకొని కర్మ
ప్రవాహ దిశను మరలించుకొనవచ్చును.

ప్రేమరతనాలు - 17

రాగ, ద్వేషములు త్యజించి, మనము చేయు కర్మలను
ధర్మమార్గమునకు మరల్చి, దైవానుగ్రహ ప్రాప్తికి
సాధనములుగా ఆ కర్మలను మలుచుకొనవచ్చును.

జగత్తుయందు జన్మించిన ప్రతి మానవుడు
చేయవలసినది కర్మత్యాగము కాదు. సత్కర్మాచరణముచే
జీవితము సాగించాలి. అప్పుడే మనలను మనము
ఉద్ధరించుకొనగలము.

నిత్య జీవితంలో ఏవైనా కష్టము లెదురైనప్పుడు,
“ఇదంతా నా కర్మ” అని అనుకుంటుంటాము.
“కర్మానుబంధీని మనుష్యలోకే” అన్న శాస్త్ర వచనం కూడా
ఇదే భావనను ధ్రువపరుస్తోంది.

అయితే, కర్మలయొక్క ప్రభావమునుండి ఉపశమనము
పొందుటకు భగవదనుగ్రహమొక్కటే మనకు
తోడ్పడుతుందని భగవాన్ ఎన్నోసార్లు బోధించారు.
అనేకమంది భక్తులను అనుగ్రహించి కర్మవశాత్తు వారికి
కలిగిన విపత్తులను నివారించి రక్షించిన సందర్భాలు,
మరియూ కొందరు భక్తులయొక్క బలీయమైన కర్మలను
తాము గైకొని వారిని ఆదుకొన్న సన్నివేశాలూ స్వామివారి

దివ్య చరిత్రలో మనకు ఎన్నో అగుపిస్తాయి. అలాంటి దివ్య పురుషుని సాంగత్యంలో నేను నేర్చుకొన్న కొన్ని ఆధ్యాత్మిక పాఠాలు మీకోసం...

స్వామివారు బృందావనం ఆశ్రమంలో ఒకరోజు దాదాపు 15, 20మంది పిల్లలు, పెద్దలను కలిపి మందిరంలోనికి పిలిచారు. మాతో ముచ్చటిస్తూ కర్మల ప్రభావాన్నిగురించి విశదీకరిస్తూ వచ్చారు:

“కర్మను అనుభవించడమనేది మానవునికి ఒక తప్పనిసరియైన ఆపరేషన్ వంటిది. అయితే, మత్తుమందు (ఎనస్థీషియా) ఇవ్వకుండా ఆపరేషన్ చేస్తే ఆ నొప్పిని మనము భరించుకొనలేము. అదేవిధంగా, కర్మ ప్రభావం కూడా ఒక్కొక్కసారి భరింపశక్యం కాకుండా తీవ్రంగా ఉంటుంది. ఆ బాధను అనుభవించి మనము కర్మను నిశ్శేషము గావించుకొనవలసివచ్చినప్పుడు ఆ నొప్పి తీవ్రత తెలియకుండా ఉండాలంటే దైవానుగ్రహం అవసరం. దైవానుగ్రహమే ఎనస్థీషియా మాదిరి పనిచేసి మనకు ఉపశమనం కలిగిస్తుంది”.

ఈవిధంగా దాదాపు 45 నిమిషాలపాటు స్వామివారి అనుగ్రహ భాషణం కేవలం కర్మసిద్ధాంతంపైనే సాగింది. ‘కర్మ దాట వశమా, నరుడా!’ అని తమ సహజ శ్రావ్య దివ్యగాత్రంతో పాడుతూ, మానవుడు కర్మబద్ధుడని, మన జీవితంలో జరిగే ప్రతి సంఘటనపైనా మన పురాకృత కర్మల ప్రభావం ఉంటుందని స్వామి వివరించారు.

స్వామివారి మాటలను ఏకాగ్ర చిత్తంతో వింటున్న నా మదిలో ఒక సందేహం బయలుదేరింది. అంతే! తక్షణమే స్వామి, “ఏమైనా సందేహాలుంటే అడగండి” అని చెప్పి నావైపు చూశారు. అడగాలని ఉన్నా అడగటానికి భయమేసింది. నాకు కలిగిన సందేహం అటువంటిది.

మరొక పర్యాయం స్వామివారు, “ఏమైనా సందేహం ఉందా?” అని నన్నే నేరుగా అడిగారు.

మనిషి జీవితాన్ని కేవలం కర్మలే శాసిస్తూ ఉంటే ఇంక జీవితంలో దేవునియొక్క ప్రమేయం ఏమిటి? అన్న నా సందేహం సాక్షాత్తు ఆ దేవదేవుని ఎదుట కూర్చుని వ్యక్తం చేయటానికి మాటలు సహకరించలేదు.

నా సందేహాన్ని నివృత్తి చేసిగాని నన్ను పంపకూడదని స్వామి అనుకున్నట్లున్నారు.

నా ఆలోచనలు తెలిసినా ఆ ప్రశ్నను నాతోనే అడిగించుకోవాలని పంతం పట్టినట్లు స్వామి మళ్ళీ, “అడుగురా” అన్నారు. చాలా సంకోచిస్తూనే నా సందేహాన్ని పెగలని గొంతుతో వెలిబుచ్చాను, “స్వామీ! మా జీవితాల్ని కర్మలే నిర్దేశిస్తే ఇక దేవునితో మాకు పనేంటి?”

గదిలో ఉన్నవాళ్ళందరూ ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడ్డట్లు నావంక చూశారు. కానీ కరుణామయులైన స్వామి ఆనాడు చెప్పిన మాటలు మనమందరం సదా గుర్తుపెట్టుకోవలసిన పరమ సత్యములు.

స్వామి నావంక చూస్తూ, “పైకి విసిరేసిన వస్తువు ఏ కారణంచేత కింద పడుతుందిరా?” అని అడిగారు.

అక్కడ ఉన్న పిల్లలమంతా కలిసి, “స్వామీ! అది ‘లా ఆఫ్ గ్రావిటీ’ (భూమ్యాకర్షణ శక్తి)” అన్నాము.

తిరిగి స్వామివారు, “మరి ఏరోప్లేను ఎగురుతోంది కదా! పక్షులు గాలిలో విహరిస్తున్నాయి కదా! ఎందుచేత?” అని అడిగారు.

“అది ‘లా ఆఫ్ ఏరోడైనమిక్స్’ను అనుసరించి జరుగుతోంది స్వామీ” అన్నాము.

అప్పుడు స్వామి, “గ్రావిటీ వస్తువులన్నింటినీ క్రిందికి లాగుతుంటే ఏరోడైనమిక్స్ కొన్నింటిని గ్రావిటీని అధిగమింపజేసి ఎగిరేటట్లు చేస్తోంది. అదేవిధంగా, ‘లా ఆఫ్ కర్మ’ అనేది మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ క్రిందికి లాగుతుందికాని, ‘లా ఆఫ్ గ్రేస్’ (భగవదనుగ్రహం) అనేది ఈ కర్మను అధిగమింపజేసి చేరుకోవలసిన గమ్యానికి మిమ్మల్ని చేరుస్తుంది” అని చెప్పి, “కర్మ దాట వశమే, బంగారూ!” అంటూ చిరునవ్వులు చిందించారు.

మరి మనకు భగవదనుగ్రహం కలగాలంటే మనమేమి చేయాలి? కఠోర నియమాలు, కఠిన దీక్షలు ఈ కలియుగంలో మనకు సాధ్యమవుతాయా?! జప తప ధ్యానాదులకు అవసరమైన ప్రశాంత వాతావరణం మనకు లభిస్తుందా?! మనకు మరొక మార్గమే లేదా? ఎందుకు లేదా?! తలచినంతనే తోడుగ నిలిచే స్వామి మనకుండగా కఠిన సాధనలతో పనియేమి?! అష్టోత్తర శత నామావళిలో మనం స్తుతిస్తున్నట్లు స్వామి సులభ ప్రసన్నులు. “స్వామి హృదయం వెన్నవంటిది. వెన్నయినా కరగాలంటే మీరు వేడి చూపాలి కదా” అన్నారు భగవాన్. త్రికరణశుద్ధితో ప్రేమపూర్వకంగా చేసే ఏ ప్రార్థనైనా వారిని ఇట్టే కరిగిస్తుంది. మన మనస్సులోని ప్రతి స్పందనా, ప్రతి ప్రార్థనా వారికి చేరుతూనే ఉంటుంది, వారు వింటూనే ఉంటారు. స్వామి మన ప్రార్థనలను ఆలకిస్తారా అన్న సందేహమే సాయి భక్తులకు ఉండకూడదు. ఈ సత్యాన్ని నిదర్శనపూర్వకంగా గ్రహించిన భాగ్యశాలిని నేను.

నేను డిగ్రీ చదువుతున్న రోజులవి. ఒక సమస్యతో నా మనస్సు కలత చెందింది. ఆరోజు రాత్రి బాగా పొద్దుపోయేంతవరకు పాఠ్య పుస్తకాలు తిరగేస్తూ, పదకొండున్నర ప్రాంతంలో పడుకోవడానికి హాస్టల్ డాబాపైకి వెళ్ళాను. సమస్యకూడా నాతోపాటే వచ్చింది. పరుపు పరచుకొని కూర్చున్నాను. కరుణ చూపి నా సమస్యను పరిష్కరించమని స్వామివారిని కన్నీటి ధారలతో తీవ్రంగా ప్రార్థించాను. అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నానో నాకే తెలియదు. తరువాత నెమ్మదిగా నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

మరుసటి రోజు సాయంకాలం మందిరంలో స్వామివారికి వ్యక్తిగత సేవకుడైన శ్రీరాధాకృష్ణగారు నాకు ఎదురుపడ్డారు. ఆయనకు నాతో ఉన్న చనువువల్ల తక్షణమే నన్ను ప్రక్కకు తీసుకు వెళ్ళి, “నిన్న రాత్రి ఏమైందిరా?” అని అడిగారు.

“నిన్న రాత్రా? ఏమైంది? నాకేం తెలియదే!” అని ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చాను.

రాత్రి 12 గంటల ప్రాంతంలో స్వామివారు తమ మంచంపై లేచి కూర్చున్నారు. చాలాసేపు వారు అలాగే కూర్చుని ఉండటం గమనించి రాధాకృష్ణగారు నెమ్మదిగా స్వామి పాదాలు ఒత్తుతూ, “స్వామీ! ఏమైనా ఒంట్లో

నలతగా ఉందా?” అని అడిగారట. అప్పుడు స్వామి, “లేదురా, రత్నాకర్ చాలా ప్రార్థన చేస్తున్నాడు. నన్ను పడుకోనివ్వడంలేదు” అన్నారు.

ముందురోజు రాత్రి స్వామివారి గదిలో జరిగిన ఈ సంఘటనని రాధాకృష్ణగారు చెబుతూంటే ఒకవైపు ఉద్వేగం కలిగింది, మరోవైపు ఆనందం నన్ను ముంచెత్తింది.

ఎంత అవ్యాజ కరుణామయులు, ఎంత ప్రేమానుగ్రహమూర్తి మన స్వామి! నా ప్రార్థన విన్నారు, సమస్య తీరిపోయింది.

భగవంతుడు మన ప్రార్థనలు తప్పక వింటాడు అనడానికి ఇది నా ప్రత్యక్ష అనుభవం.

అయితే, భక్త పాఠకులకు ఇక్కడొక విషయాన్ని విన్నవించాలి. నేనేదో మహా భక్తాగ్రసరుడననీ, నా ప్రార్థన స్వామిని కదిలించేసిందని చెప్పుకోవడం నా ఉద్దేశ్యం ఎంతమాత్రమూ కాదు. భగవాన్ ఎల్లప్పుడు మన వెంటే ఉన్నారని, భక్తులయొక్క ప్రార్థనలను తప్పక విని అనుగ్రహిస్తారని తెలియజేయడానికే చాలా వ్యక్తిగతమైన ఈ అనుభవాన్ని ఇక్కడ ప్రస్తావించాను.

ఒక పర్యాయం ఒక భక్తుడు స్వామి తనను పట్టించుకోవడం లేదనీ, స్వామి ప్రేమ తనకు అందడం లేదనీ నాతో వాపోయాడు. సందర్భం చూసి స్వామివారితో ఈ విషయాన్ని నేను మనవి చేశాను. అప్పుడు స్వామివారు, “గాలి ఊపిరితిత్తులకు అందటంలేదంటే జలుబైనా చేసి ఉంటుంది, జబ్బయినా చేసి ఉంటుంది. గాలిని నిందించి ప్రయోజనం ఏమిటి? అలాగే విశ్వమంతా నిందియున్న స్వామి ప్రేమ అందటం లేదని ఎవరికైనా అనిపిస్తే, వారు తమ హృదయాన్ని పరిశీలించుకోవాలి” అన్నారు. ఎంతటి పరమ సత్యం! పిలిచినంతనే పలికే దైవం మనకు లభించారు. ఐతే, ఆ పిలుపు హృదయం నుంచి రావాలి.

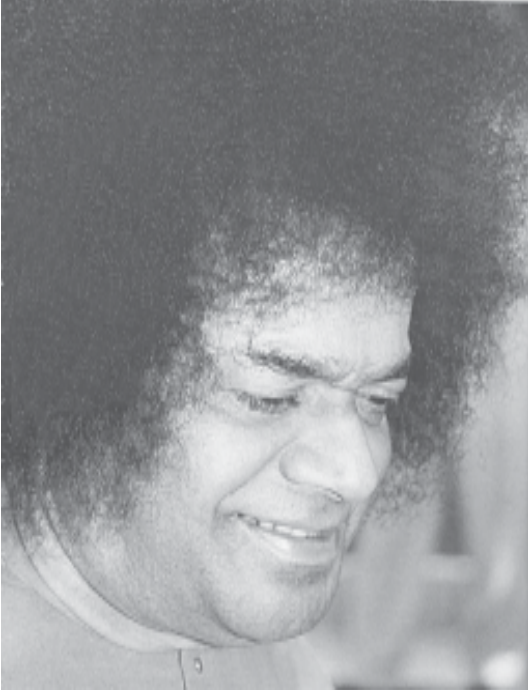
సాయి భక్తులందరుకూడా పవిత్ర భావాలు మదిలో నింపుకొని, సత్కర్మాచరణతో స్వామివారి అపార ప్రేమకు పాత్రులై, జీవితాలను ఆనందమయం గావించుకునేటట్లు స్వామివారు ఆశీర్వదించాలని ప్రార్థిస్తూ...

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” *

ప్రేమయే సర్వమత సారం

1975 నవంబరు 21వ తేదీన భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసము

మతములన్ని చేరి మంచినే బోధించె
తెలిసి మెలగవలయు తెలివితోడ
మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది?!

ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట!
తామరాకుపై తళతళలాడే
నీటిబుడగవలె నిలకడ లేనిది
బ్రతుకభిమానపు తెరల కొంపరా
దిగుల దుఃఖముల తెరరా లోకము

భజ గోవిందం భజ గోవిందం
గోవిందం భజ మూఢమతే
సంప్రాప్తే సన్నిహితే కాలే
నహి నహి రక్షతి దుక్కుజ్ కరణే

దివ్యాత్మస్వరూపులారా!

నేటి ప్రపంచంలో ధనంకోసమై, అధికారంకోసమై, కీర్తికోసమై పిచ్చివారౌతున్నారు. కాని, సాయి సంస్థలయొక్క అధ్యక్షులు తమ ఆశయముల నిమిత్తమై పిచ్చివారు కావటం అత్యవసరం.

ఈనాడు ప్రపంచమునకు కావలసినది కొత్త మతము కాదు, కొత్త మంత్రము కాదు, లేక కొత్త సమాజము కాదు. అచంచలమైన హృదయము, నిర్మలమైన మనస్సు అత్యవసరము. అన్ని మతములయొక్క సారము చిత్తశుద్ధి అనే సత్యాన్ని గుర్తించటం అత్యవసరం.

ఒకే కులము, ఒకే మతము, ఒకే దైవము

దైవము సర్వవ్యాపకుడు. అణువునందు అణువుగను, ఘనమునందు ఘనముగను తాను సంపూర్ణునిగా ఉండి లోక పరిపాలన సల్పుతున్నాడు. అట్టి సంపూర్ణమైన పరమాత్ముని ఎట్టివారుకూడను వర్ణించుటకు సాధ్యము కాదు. నలుగురు గ్రుడ్డివారు చేరి ఒక ఏనుగుయొక్క స్వరూపాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నము చేసి, ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క అంగమును పరికించి, ఆ అంగములను మాత్రమే వర్ణించి అదే ఏనుగుయొక్క ఆకారమని భావించారు. అటులనే, ఈనాడు మతపెద్దలంతా కూడను దివ్యత్వములో ఒక్కొక్క భాగమును మాత్రమే తాము అనుభవించి, ఆచరించి లోకానికి అందించి ఇదియే విశ్వమతమని ప్రకటిస్తూ వచ్చారు.

ఎట్టి మతకర్తలు విచారించి, ప్రబోధించినప్పటికిని ఏ ఒక్కటీ పూర్ణమైన విశ్వమతము కానేరదు. పూర్ణమైన విశ్వమతమును ఎవ్వరును వర్ణించుటకు సాధ్యం కాదు. పూర్ణస్వరూపుడైన పరమాత్మునకే పూర్ణమైన విశ్వమతమును వర్ణించుటకు సాధ్యమౌతుంది. ఈనాడు ప్రపంచమును అనేక దేశాలుగా విభజించుకొని, తాము

ప్రత్యేకించి ఒక దేశమువారమని ఎవరికి వారు భావించడంకూడను సహజంగా ఉంటున్నది. ఇది కేవలము వ్యక్తిగతమైన భావమే తప్ప సమష్టి స్వరూపమైన విశాల భావము కానేరదు. ఇక్కడ మన ఎదురుగానే ఒక గ్లోబు కనిపిస్తున్నది. ఈ గ్లోబులో ప్రపంచమంతయు యిమిడి ఉంటున్నది. ప్రపంచము తిరగటం లేదు, ఆ గ్లోబు తిరుగుతూ ఉంటున్నది. గ్లోబు ఒక్కటేకాని, దేశములు వేరువేరుగా కనిపిస్తున్నాయి. అదేవిధముగా, దైవము ఒక్కడే, మతము ఒక్కటే. ఆ ఒక్క మతమే ప్రేమ మతము.

There is only one caste, the caste of humanity. There is only one religion, the religion of love. There is only one God, He is omnipresent, He is SATHYA SAI

(ఉన్నది ఒకే కులము, మానవ కులము. ఉన్నది ఒకే మతము, ప్రేమమతము. ఉన్నది ఒకే భగవంతుడు, ఆయన సర్వాంతర్యామియైన సత్యసాయి)

సత్యముపై పవళించినవాడు సత్యసాయి

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! మీరు 'సత్యసాయి' అనగా ఈ ఐదడుగుల దేహము మాత్రమే అనుకోవటానికి వీలులేదు. సత్యముపైన పవళించినవాడు సత్యసాయి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే Truth is God అన్నారు. Live in truth and all is right. Make all others live in truth, all will be well (సత్యంలో జీవించు, అంతా సరిగానే ఉంటుంది. అందరినీ సత్యంలో జీవింపజేయి, అంతా సవ్యంగానే ఉంటుంది) మనము సత్యములో నివసించి, సత్యమును గ్రహించి, సత్యమును దర్శించి, సత్యములో లీనమయ్యే స్థితికి పూనుకోవాలి. ఇదే సత్యసాయి సంస్థలయొక్క ఆశయము.

“సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః” అని సత్యముయొక్క స్వరూపాన్ని వేదం ప్రబోధించింది. ఇట్టి సత్యస్వరూపుడైన పరమాత్మ తత్వాన్ని అనేక మతకర్తలు అనేకవిధములుగా భిన్నభిన్న భావములతో ప్రజలకు ప్రబోధిస్తూ వచ్చారు. చార్వాకులు ఇట్టి సత్యమును యేమాత్రము విచారించక

సత్యస్వరూపుడైన పరమాత్ముడే లేడని నిర్ణయిస్తూవచ్చారు. జైన, బౌద్ధ మతములవారు అసలు భగవంతుని విషయమును విచారించటం లేదు. ఆదిశంకరులు మాత్రము భగవత్తత్వము నిత్యశుద్ధమైన తత్త్వమని, నిర్వికారమని, స్వయంజ్యోతిస్వరూపమని నిరూపిస్తూ వచ్చారు. ఇట్టి సంపూర్ణ శక్తి కలిగిన బ్రహ్మతత్వాన్ని 'ఆత్మ' అని పిలుస్తూ వచ్చారు. కొంతమంది 'రామ' అన్నారు, కొందరు 'కృష్ణ' అన్నారు, కొందరు 'క్రైష్ణ' అన్నారు, కొందరు 'అల్లా' అన్నారు. ఇంకా భిన్నభిన్న రూపములతో, భిన్నభిన్న భావములచేత అనేకరకములుగా ఆరాధిస్తూ వచ్చారు.

అవతరణ అనగా...

'నిత్యం' అనగా దివ్యత్వము ఉత్పత్తి, వివాశము లేనిదై ఉన్నదని ఒక అర్థం. 'నిరుపాధి' అనగా ఉపాధి రహితమైనది; ఎట్టి రూపమూ లేనటువంటిది. నిర్గుణము అనగా ఏ గుణమూ యిందులో చూపించటానికి వీలు కానటువంటిది. దీనికి సమానమైనదిగాని, దీనికంటే అధికమైనదిగాని మరొకటి లేదు. దీనినే “నిర్గుణం, నిరంజనం, సనాతనం, నికేతనం, నిత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్త నిర్మలస్వరూపిణం” అన్నారు. ఇదే దైవత్వము. అయితే, మనము గుణములతో, ప్రపంచ సంబంధమైనటువంటి వ్యామోహములతో ఉన్నవారము కదా! నిర్గుణం, నిస్వార్థం అయిన దైవత్వాన్ని ఏరీతిగా పొందటానికి వీలౌతుంది? అని మీరు సందేహించవచ్చును. ఇట్టి సత్యమును ప్రబోధించటానికి మతకర్తలు, మతగురువులు అత్యవసరం. ఒక కొవ్వొత్తిని అంటించాలనుకొన్నప్పుడు వెలుగుతున్న జ్యోతితో మాత్రమే దానిని అంటించటానికి వీలౌతుంది. అట్లే, జ్ఞానప్రకాశస్వరూపులైన, అనుభవజ్ఞులైన గురువులు మాత్రమే అజ్ఞానాంధకారములోనున్న మానవులలో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించటానికి వీలౌతుంది. అట్టి తేజోవంతమైన దివ్యజ్యోతి స్వరూపుడే భగవంతుడు.

అట్టి నిరాకారుడైన, నిర్గుణుడైన, పరంజ్యోతి స్వరూపుడైన భగవంతుడు ఆకారముతో, గుణములతో చేరి ఈ జీవనజ్యోతులను అంటించటానికి, ప్రకాశింప జేయటానికి దిగివస్తుంటాడు. దానినే 'అవతరణ'

అంటున్నారు. తన నిమిత్తమై తాను రావటం కాదు, లోక నిమిత్తమై అవతరిస్తున్నాడు. నిరాకారము నరాకారములో రావటము, దీనికి 'అవతారము' అని పేరు పెట్టారు. పాలు తన నిమిత్తమై తాను పెరుగు కావటం లేదు. విత్తనము తన నిమిత్తమై తాను చెట్టు కావటం లేదు. నది తన నిమిత్తమై తాను ప్రవహించటం లేదు. అదేవిధముగనే దైవమునకు యేమాత్రముకూడను స్వార్థము లేదు. కేవలం లోకసంరక్షణార్థమై, ధర్మప్రచార నిమిత్తమై, ధర్మసంస్థాపన నిమిత్తమై తాను అవతరిస్తుంటాడుగాని తన నిమిత్తమై తను అవతరించటం లేదు. పాలు పెరుగుగా మారటం ఎంత సహజమో మానవుడు మాధవుడుగా మారటం కూడను అంత సహజము కావాలి.

స్వస్వరూపాన్ని గుర్తింపజేసేది సత్యంగము

ఈశ్వరునియొక్క ప్రతిబింబమే సృష్టి. దీనికే ప్రకృతి అని పేరు. ప్రకృతి అనగా కేవలం పంచభూతములయొక్క సంబంధము అని భావించరాదు. ఇది దైవముయొక్క ప్రతిబింబము. కనుక, ప్రకృతినుండి వచ్చినవాడు ప్రకృతి స్వభావము కలిగినవారుగానే ఉండాలి. “రసోవై సః”, రసస్వరూపుడైన పరమాత్మనుండి వచ్చినవారు నీరస స్వరూపులు కారాదు. సత్యమునుండి వచ్చిన ఈ జగత్తు సత్యస్వరూపమే కావాలి. బ్రహ్మమునుండి వచ్చిన మానవుడు బ్రహ్మభావములే కలిగి ఉండాలి. మానవులనగా ఆకార మానవులు కాదు. బ్రహ్మగుణములు కలిగినవారే మానవత్వానికి అర్హులు. మీరు మానవులమని భ్రమపడుతున్నారుగాని, మీరుకూడను దైవస్వరూపములే! దైవమునుండి వచ్చినవారము కాబట్టి, దైవస్వరూపులమే గాని అన్యులము కామనే సత్యాన్ని మీరు గుర్తించి వర్తించటము అత్యవసరము.

మన రూపమును మనం చూచుకొనుటకు ఎదురుగా అద్దమును పెట్టుకొంటాము. అదేవిధముగా, ఇలాంటి సమావేశములు, సత్సంగములు అనే అద్దములు పెట్టుకొని తద్వారా మన స్వస్వరూపాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నము చేయాలి. జగత్తులో మనము చూచేవి, వినేవి అన్నియు మన అంతర్భావములయొక్క ప్రతిబింబములే! మనస్సును ఆవరించిన మాలిన్యమును శుభ్రము చేయక, నిత్యం పది

పర్యాయములు స్నానం చేసినప్పటికిని మనం మాలిన్యముతోనే ఉంటాము. ఇట్టి సమావేశములన్నియు కూడను మనస్సును పరిశుద్ధపరచేవిగా విశ్వసించటం అత్యవసరము.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ఈనాడు యావత్ప్రపంచ పౌరులంతా ప్రశాంతి నిలయములో అన్నదమ్ములవలె, అక్కచెల్లెళ్ళవలె కలసిమెలసి మెలుగుతున్నారు. ఇలాంటి పవిత్రమైన ఆదర్శాన్ని మనము యావత్ప్రపంచానికి పంచుటకు ఇది సరియైన అవకాశము. ఇలాంటి అవకాశమును సద్వినియోగపరచుకొని మీరు ధర్మప్రచారమును గావించుటకు కార్యకర్తలుగా కంకణం కట్టుకొని ఆదర్శప్రాయులుగా నిలవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఆదర్శప్రాయులుగా ప్రవర్తించవలసిన మీరు యావత్ప్రపంచమునకు ఒకేవిధమైన క్రమశిక్షణను నియమించుకోవటం అత్యవసరము. మీ భావములు, మీ ఉద్దేశ్యములు వేరుగావచ్చును. మీ దేశములు, మతములు, భాషలు వేరుగావచ్చును. కాని, సాయియొక్క ఆశయము అందరికీ ఒక్కటే! కనుక, సాయిసంస్థల అధ్యక్షులైన మీరు సాయి ఆశయాన్ని యావత్ప్రపంచమునకు ఒక్కటిగానే విశ్వసించి ఆచరింపజేయటం అత్యవసరము.

సత్యసాయి సంస్థలలో పాటించవలసిన క్రమశిక్షణ

ఒక చిన్న ఉదాహరణము: అనేక దేశస్థులంతా ఇక్కడకు వచ్చారు. మన భారతదేశమునందు, పవిత్రమైన ఈ ప్రశాంతి నిలయమునందు పురుషులు వేరుగా, స్త్రీలు వేరుగా కూర్చోవటం, ఇలాంటి సమావేశములలో ఎవరి పనులు వారు మాత్రమే చూచుకోవటం, ఎవరి సత్సంగాన్ని వారు మాత్రమే నిర్వహించుకోవటం జరుగుతున్నాయి. ఇది సాయియొక్క సంప్రదాయమై ఉంటున్నది. అమెరికా యందుగాని, సౌత్ ఆఫ్రికాయందుగాని, జర్మనీయందు గాని, ఇటలీయందుగాని ఇదే క్రమశిక్షణను ఆయా దేశములందు పాటించటం అత్యవసరం. కాని, ఆయా దేశములందు ఆరీతిగా జరగటంలేదు. ఆడ, మగ ఇద్దరూ చేరిపోవటము, అనేకరీతులుగా అసభ్యంగా ప్రవర్తించటం, మధ్యమధ్యలో లేవటము, మధ్యమధ్యలో రావటము యిలాంటివన్నీ సంభవిస్తున్నాయి. అలాంటివి

సాయిసంస్థలకు యేమాత్రం సంబంధమున్నవి కానేరవు. 'సత్యసాయి సంస్థ' అని పేరు పెట్టుకొన్నవారు సత్యసాయి ఆశయాలను సరియైన లక్ష్యములో పెట్టుకున్నప్పుడే సత్యసాయి సంస్థలయొక్క గౌరవమును, అధికారమును కాపాడినవారవుతారు. ఈవిధంగా స్త్రీ, పురుషులు వేరు వేరుగా ఉండటమనేది మా దేశమునకు వీలుకాదనేవారు సత్యసాయి సంస్థలు స్థాపించనవసరము లేదు. అట్టి సంస్థలు అక్కరలేదు. ఏదో కొంతసేపయినా, పది నిమిషములైనా ఇంద్రియముల తత్త్వమునకు యేమాత్రము సంబంధంలేకుండా నిశ్చలంగా, నిర్మలంగా భగవచ్చింతన గావించుకొనే ఈ సత్సంగములయందుకూడను ఇంద్రియములను ఉద్దేశపరచే ప్రవర్తనలు సలపటం ఈ సంస్థలకు సరియైనది కానేరదు. కనుక, పాశ్చాత్యులు, ఇక్కడ చేరిన సంస్థల అధ్యక్షులుకూడను నేటినుండి అట్టి క్రమశిక్షణను ఆచరణలో పెట్టటానికి తగిన శ్రద్ధ వహించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

ఈ సంస్థలు కేవలం సత్యసాయియొక్క పేరుప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై స్థాపించినవికాదనే సత్యాన్నికూడను మీరు గుర్తించాలి. నేటి ప్రపంచములో అనేకరకములైన సంస్థలు ప్రారంభమై తద్వారా ఆస్తికత్వం అడుగంటి నాస్తికత్వం విజృంభించిపోవటంచేత, సత్యసాయి ఆశయాలను దేశవ్యాప్తం, విశ్వవ్యాప్తం గావించడానికి తగిన ఉత్సాహాన్ని అందించే నిమిత్తమై ఈ సంస్థలను స్థాపించాము.

ఇప్పుడు సత్యసాయియొక్క సంస్థలు కాకుండా మరొక పేరుతో ఒక సంస్థ జరుగుతున్నదనుకోండి. ఆ సంస్థలో కొంత అసభ్యమైనటువంటి, కొంత అధర్మమైనటువంటి కార్యములు జరుగుతున్నప్పుడు సత్యసాయి సంస్థలవారు పోయి, 'ఏమిటయ్యా! ఈవిధంగా చేస్తున్నావు?' అని అడిగే అధికారము లేదు. ఆవిధముగా అడిగితే ఆ సంస్థలవారు, 'నీవెవరు?' అని ప్రశ్నించవచ్చును. కనుక, మనకు అధికారముండదు. జనులను సక్రమమైన మార్గములో పెట్టే నిమిత్తమై సత్యసాయి సంస్థలయొక్క క్రమశిక్షణను ప్రత్యేకమైన మార్గములో నియమిస్తూ వచ్చాను. పెడమార్గము పట్టినటువంటివారిని సన్మార్గములో పెట్టే అధికారము మనకు ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ సంస్థలకు సత్యసాయి సంస్థలనే పేరు పెట్టానేగాని సత్యసాయి

నిమిత్తమై కాదు. సత్యసాయి సంస్థలయొక్క సభ్యులకుగాని, లేక అధ్యక్షులకుగాని సత్యసాయి ఆశయాలకు అనుగుణంగా సంస్థలను సరియైన క్రమశిక్షణలో నడిపే అధికారమున్నది.

వేరే సంస్థలతో సంబంధం సరియైనది కాదు

సత్యసాయి సంస్థలను అమెరికాయందు, ఇంకా వేరువేరు దేశములయందు 'సాయిబాబా సెంటర్స్' అని పెట్టుకొన్నారు. సాయిబాబాకు, సత్యసాయిబాబాకు ఎట్టి భేదములూ లేవు. లేకపోయినప్పటికిని సాయిబాబా అనే దేహము, దానియొక్క సంస్థలు వేరుగా ఉంటున్నాయి. సత్యసాయి దేహము, దానియొక్క సంస్థలు వేరుగా ఉంటున్నాయి. కనుక, ప్రపంచరీతిగా మనము విచారణ సల్పినప్పుడు సాయిబాబా సెంటరుకు, సత్యసాయి సెంటరుకు భిన్నభేదములు ఏర్పడుతుంటాయి. ఇప్పుడు 'సాయిబాబా సెంటర్స్' అని పేరు పెట్టుకొని అనేకరకములైన ప్రచార ప్రబోధలు జరుపుతుంటారు. వారితో మనము ఐక్యమైపోయి వారియొక్క మంచిచెడ్డలు విమర్శించటానికి మనకు యేమాత్రము అధికారము ఉండదు. కానీ, సత్యసాయి సెంటర్ అని పెట్టుకొన్నవారి దగ్గరకు వెళ్లి, వాళ్ళు తప్పు చేస్తే ధైర్యముగా విమర్శించి వారిని సరియైన మార్గములో నడిపించటానికి అధికారము ఉంటుంది. కేవలము అధికార నిమిత్తమై కాదు, సన్నిహిత సంబంధముచేత వారిని మంచిమార్గములో పెట్టి ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అందించే నిమిత్తమై ఈరకమైన కొన్ని పద్ధతులు అత్యవసరము.

ఒక సంస్థలో మరొక సంస్థవారు చేరటంగాని, సంబంధ బాంధవ్యములు కల్పించుకోవటంగాని సరైనది కాదు. సేవల విషయంలో మాత్రము ఎట్టి భేదభావములూ లేకుండా నడుం వంచి పనిచేయుటకు ప్రతి సాయిసంస్థ యొక్క సభ్యులుగాని, పెద్దలుగాని సంసిద్ధులై ఉంటుండాలి. సేవచేసే విధానములో ఎట్టి మార్పులుకూడను మీరు మనసునందుంచుకొనక సమత్వముచేత సర్వులుకూడను భగవంతుని బిడ్డలై భావించి వారికి మీరు చేదోడువాదోడు అత్యవసరంగా అందించాలి.

(తరువాయి భాగం వచ్చే సంచికలో...)

శ్రీసాయి సుప్రభాత దర్శనము

డా॥ లక్ష్మీ సురేశ్ కుమార్

స్వామి దర్శనం సర్వపాప హరణం

స్వామి సంభాషణం అమృత రస భాండారం

స్వామి పాదస్పర్శ మోక్షప్రదాయకం

స్వామివారి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణానుభవము వారు నాకు అనుగ్రహించిన ఒక వరప్రసాదము.

అది ఒక దివ్యానుభూతి.

ఆరోజులలో ఉదయం నగర సంకీర్తన ముగియగానే స్వామియొక్క సుప్రభాత దర్శనార్థము, భక్తులందరూ, మందిర ప్రాంగణంలో, ఆ మధుర క్షణాలకోసం కాచుకుని ఉండేవారు.

నామ సంకీర్తన జరుగుతూ ఉండగా మెల్లగా వెండిద్వారాలు తెరుచుకుని కోటి సూర్యుల ప్రకాశంతో, ఎఱ్ఱని అంగీ ధరించి చల్లని చిరునవ్వుతో, కారుణ్య వీక్షణాలతో అభయ హస్తములతో స్వామి భక్తులకు దర్శన మిచ్చేవారు.

సాక్షాత్తు జగన్నాథే వచ్చి అక్కడ నిలబడిందా అన్న భావన కలిగేది.

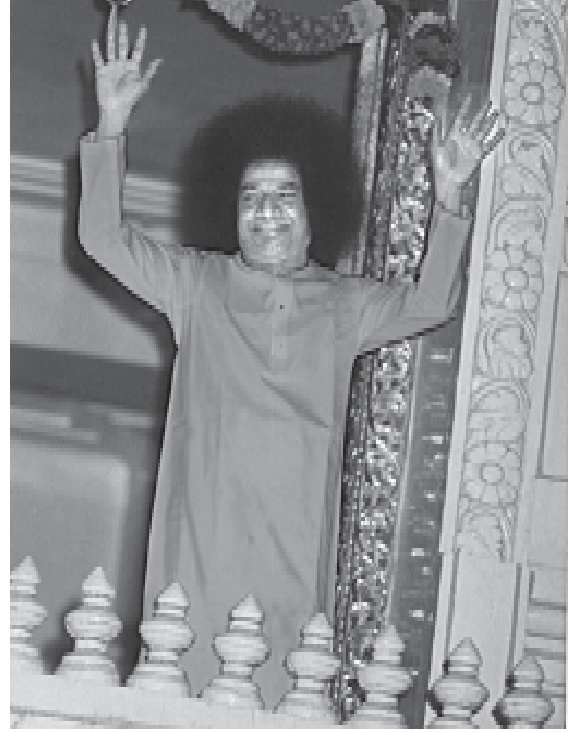
శరీరమంతా ఆనందంతో పులకించిపోయేది.

మనస్సు తన్మయత్వంతో తాండవించేది.

ప్రశాంతి మందిరమంతా దివ్యకాంతులతో నిండి అత్యంత సుందరంగా గోచరమయ్యేది.

ఆ అద్భుత దర్శనము, ఆనందానుభవము నాలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయింది. ఈ అద్భుతానుభవం తరచు నా స్మృతి పథంలో మెదులుతూంటుంది. చాలా సంవత్సరాలు గడచిన తర్వాత, ఒకనాడు అప్రయత్నంగా, ఈ దృశ్యానుభవం నా హృదయాంతరాళాలలోనుండి అక్షర రూపమై, ఒక కవితా పుష్పముగా వికసించింది.

ఆ కవితా పుష్పమును వారి దివ్యపాదాలచెంత సమర్పించుకుంటున్నాను.

ప్రశాంతి నిలయాన, ప్రభాత సమయాన

ప్రణవనాద స్వరంబు ప్రతిధ్వనించే

శ్రీ సాయిదేవుని దివ్య నామసంకీర్తనమున

పుట్టపర్తి పురంబు పులకరించే

పండితోత్తముల వేద పారాయణంబున,

వేదమాత, సాకారమున సాక్షాత్కరించే

చిత్రావతీ పుణ్య ప్రవాహిని, మధుర సరళీ

రవళులు మేళవించి సుప్రభాత మొనరించే

మందగమనమున మలయ మారుతంబు,

చల్లనై సుగంధ పరిమళంబులు వీచే

గజరాజంబు, సత్రీలవతి, శ్రీసాయిగీత తన

శ్రీంకారమున జయభేరి మ్రోగించే

సుమంగళాంగులు, నిలయ ప్రాంగణమున,
పసుపు కుంకుమల రంగవల్లులను దీర్చే
ప్రశాంతి నిలయ విజయ పతాకంబు,
సర్వమత ధర్మ చిహ్నంబుల, గగన వీధుల
వీరవిహారంబు జేసే
భక్తకోటి కనుదోయి శ్రీ సత్యసాయీశుని
సుదర్శనార్థమై కలువరించే
సుప్రభాత, సుముహూర్త శుభ సమయ
మాసన్నమగువేళ

అరుణాంబరధారియై అరవిందలోచనుడు
మృదుమధుర దరహాసుడై
భక్తపరాధీనుడై, అభయహస్తాంకితుడై, భక్త
హృదయ కుహర
రజిత ద్వారంబుల్ తెరువంగ, శ్రీ
సత్యసాయీశుడు, భక్త హృదయారవిందముల్
పులకింప, సుప్రభాత దర్శనమొసంగె,
ఆత్మానందమున భక్తకోటి ధన్యత
జెందె!

✽

అనుగ్రహించు - ఆశీర్వదించు

భాట్లం శ్రీరామమూర్తి

విశ్వేశ్వరా! పరమేశ్వరా! సాయీశ్వరా!
సర్వాంతర్యామీ! సర్వేశ్వరా! స్వామీ!
ఈ విశ్వం సమస్తం సృజించినవాడా!
సర్వుల సంరక్షించి ఉపసంహరించేవాడా!
ప్రేమ సీమవు నీవు - ఆనంద నిధివి నీవు
శాంతి సుధానిధివి నీవు - ఆత్మామృత వాహిని నీవు
భక్తజన హృదయ విహారివి నీవు
భక్త కోటి కల్పవల్లివి నీవు
కృపాసాగరుడవు నీవు - దయా సింధువు నీవు
భక్త రక్షణ దీక్షా తత్పరుడవు నీవు
లోక పాలకుడవు నీవు - దీనుల దేవుడవు నీవు
అజ్ఞాన తిమిరంలో తీరం చేరని నావను నేను
భక్త పరమాణువును - నీ పాద రజమును నేను
నను బ్రోవగరావా?! కాపాడుము దేవా!
నా మనస్సున విహరించు - హృదయ పీఠం అధిష్టించు
దయాదృష్టి కురిపించు - శాంతి సుధలు వర్షించు
ఆనంద బిందువులు చిందించు - ప్రేమామృతం చిలకరించు
నా ఉచ్చాస నిశ్వాసాలలో నీ నామార్చన చేసుకోనిమ్ము
నా ప్రతి చూపులో నీ రూపు దర్శించనిమ్ము
నన్ను నీవానిగా పరిగ్రహించు - అనుగ్రహించు

✽

విలువలతో కూడిన విద్య కావాలి

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“బిడ్డలకు జన్మనిచ్చి, తగిన పోషణను అందించినంతమాత్రాన, తల్లిదండ్రుల బాధ్యత తీరిపోదు. వారిని సమాజానికి సేవచేసే వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దాలి. అదేవిధంగా, అధ్యాపకులుకూడా ఆ బిడ్డలను సమాజంలో ఒక బాధ్యత గల వ్యక్తులుగా మానవత్వాన్ని ప్రకటించి, సత్తీర్చిని ఆర్జించే గుణవంతులుగా చేయాలి. కానీ, ఈనాడు తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులు అటువంటి బాధ్యతను పూర్తిగా తీసుకోవడం లేదు. తమ బిడ్డలు ఎట్టివారైనప్పటికీ, ధనార్జన చేసి, వారికి అందించటమే తమ కర్తవ్యమని భావిస్తున్నారు. ఇటువంటి స్వభావమువలన విద్యార్థులు దుర్మార్గంలో ప్రవేశించి ధృతరాష్ట్ర కుమారులవలె చెడిపోతారు” అని హెచ్చరించారు, బాబా.

విలువలతో కూడిన విద్యనభ్యసించే మన భారతీయులు ఇప్పుడు అత్యంత ఆధునిక విలువైన విద్యను అభ్యసించటానికి ఉవ్విళ్ళూరుతున్నారు. మానవతా విలువలను అలక్ష్యం చేస్తూ ధనార్జన ధ్యేయంగా, ఎటువంటి వ్యాపారం చెయ్యాలన్నా వెనుకాడకుండా, విలువలు లేని బాటననుసరించటానికి ఇష్టపడుతున్నారు. తల్లిదండ్రులు తామెంతో కష్టపడి సంపాదించిన ధనాన్ని పిల్లలకు ఇవ్వటంవలన, వారికి ధనం విలువ తెలియటం లేదు.

ఈ పరిస్థితిని సరిదిద్దవలసిన బాధ్యత ఈనాటి తల్లిదండ్రులపై, అధ్యాపకులపై ఉంది. తెలిసో తెలియకో తల్లిదండ్రులు ఇచ్చిన అలుసుతో కొంతమంది చదువుని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ, సమాజంలో చేయకూడని తప్పులు చేస్తూ, సాటివారిని మోసం చేస్తూ, చివరకు శిక్షలు అనుభవించటం జరుగుతున్నది. ఇటువంటి పరిస్థితికి కారణం టీవీలు, సినిమాలు, మారుతున్న కాలం అని సరిపెట్టుకోకూడదు. తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులుకూడ

కొంతమేరకు బాధ్యులే! మొక్కగా వంగనిది మ్రానై వంగునా అన్నట్లుగా, పిల్లలకు ప్రాథమిక చదువుతోపాటు నేర్పవలసిన విలువలు ఎన్నో ఉన్నాయి. చదువువలన ఒక వ్యక్తి ఉన్నత స్థాయికి చేరుకోగలిగితే, విలువల వలన అతని చుట్టూ ఉన్న సమాజానికి మంచి జరుగుతుంది.

ఎ బి సి డి లు

తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు అక్షరాభ్యాసంలో ఓనమాలు, ఎబిసిడిలు నేర్పిస్తున్నారు. వాటివలన జ్ఞానం అబ్బుతుంది. వాటికి విలువలు జోడిస్తే విజ్ఞానం అవుతుంది. బాబా విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు వేసవి తరగతుల్లో ఈ విషయాన్ని పదేపదే చెప్తుంటారు. చదివిన చదువుకి సార్థకత ఉండాలి. సత్యమైన చదువు శాశ్వతంగా నిలిచిపోతుంది.

“చదువులన్ని చదివి చాల వివేకియై

మగిడి తన్నెరుగడు మందమతుడు

ఎంత చదువు చదివి ఏ నీతియున్నను

హీనుడవ గుణంబు మానలేడు

తరచి చదువు చదువ తర్కవాదమెగాని

పూర్ణజ్ఞానంబెపుడు పాండలేడు

చదువు చదివి చదివి చావంగనేటికి?!

చావులేని చదువు చదువవలయు

అదియే నిత్యమైన, సత్యమైన చదువు”

- బాబా

మన పిల్లలకు నేర్పే ఎబిసిడిలతోపాటు, ప్రస్తుత పరిస్థితికి అవసరమైన ఎబిసిడిలు నేర్పవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది. అవి నేర్చుకున్నాడూ మన సమాజం సమతుల్యం పాటించగలదు. ఆ ఎబిసిడిలు ఇలా ఉంటాయి:

A = Attitude --- వైఖరి

B = Behaviour --- ప్రవర్తన

C = Courtesy --- మర్యాద, వినయ విధేయతలు

D = Discipline --- క్రమశిక్షణ

వైఖరి:

వైఖరి అనేది మనం నేర్చిన విద్యలు, పెరిగిన వాతావరణాన్ని బట్టి ఉంటుంది. సానుకూల వాతావరణంలో పెరిగితే సానుకూల దృక్పథం, ప్రతికూల వాతావరణంలో ప్రతికూల దృక్పథం అలవాటు చేసుకోవడం జరుగుతుందని, ఈనాటి సైకాలజీ పరిశోధనల్లో కూడా తేలింది. అంటే, వైఖరి పుట్టుకతో వచ్చేది కాదు. అర్థం చేసుకునే విధానాన్ని బట్టి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు, పాండవులు ఐదుగురిది సానుకూల దృక్పథం, కౌరవులు వందమందిది ప్రతికూల దృక్పథం. సానుకూల దృక్పథం గలవారు, ఒక సమస్యను సమస్యగా భావించరు, ఛాలెంజిగా స్వీకరిస్తారు. ఆ సమస్యను పరిష్కరించే మార్గాలను అన్వేషిస్తారు. అవసరమైన సలహాలను ఆప్తులనుండి స్వీకరిస్తారు. చివరకు విజయం సాధిస్తారు. పాండవులు అదే ఆచరించారు. కానీ, కౌరవులది ప్రతికూల ధోరణి. ఆవిధమైన నెగెటివ్ ఆటిట్యూడ్ వలన అందరికీ దుష్ట ఆలోచనలే వచ్చేవి. తండ్రి ధృతరాష్ట్రుడు వారి కార్యకలాపాలకు అడ్డు చెప్పలేదు. చివరికి వారి మోసం, దగా, కుట్ర బయటపడ్డాయి. చరిత్రహీనులుగా మరణించారు. కాబట్టి, తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు పాజిటివ్ ఆటిట్యూడ్ గురించి చెప్పి, వాటిని ఆచరించి సత్యం, ధర్మం, శాంతి, ప్రేమ, సహనం అలవాటు చేయాలి.

ప్రవర్తన:

మన ప్రవర్తన సమాజంలో మన స్థాయిని నిర్దేశిస్తుంది. తల్లిదండ్రులను, గురువులను గౌరవించిననాడు పిల్లలు అన్నింటా విజయం సాధించగలరు. సత్రవర్తన వలన సమాజంలో చక్కని గుర్తింపు లభిస్తుంది. అయితే, ముందు తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులు తమకన్నా పెద్దవారిని భక్తి శ్రద్ధలతో కొలవాలి. తమ తల్లిదండ్రులను క్షోభపెట్టి, తమ పిల్లలు మాత్రం తమను పూజించాలనుకోవడం

మూర్ఖత్వం. కాబట్టి, తల్లిదండ్రులు రోల్ మోడల్ గా ఉండాలి. ప్రవర్తనగురించి బాబా ఒక సంఘటన చెప్తుంటారు:

“ప్రేమ్చంద్ పేరు ప్రఖ్యాతులుగాంచిన రచయిత. ఒకరోజున అతడు సతీసమేతంగా నైనిటాలోకి ప్రయాణమై వెళుతుండగా వారికి వీడ్కోలు చెప్పటానికి అతని ఇద్దరు కుమారులు అలహాబాద్ రైల్వే స్టేషన్ కి వచ్చారు. రైలు బయలుదేరేముందు పెద్ద కుమారుడు తల్లిదండ్రులిద్దరికి పాదాభివందనం చేశాడు. రెండవ కుమారుడు మాత్రం తన పంట్లాము జేబులో చేతులు పెట్టుకుని మాట్లాడుతూ, రైలు బయల్దేరగానే ‘టాటా’ అంటూ వారివైపు చేతులూపాడు. రైలు బయలుదేరిన తరువాత ప్రేమ్చంద్ ముఖావంగా ఉండటం గమనించి అతని భార్య కారణం అడిగింది. “చూశావా, చిన్నవాడు మనకి నమస్కరించలేదు” అన్నాడు. “పోనిద్దురూ, వాడు నమస్కారం చేయకపోతే మనకొచ్చే నష్టం మేమిటి?” అన్నది. దానికి ప్రేమ్చంద్, “మనకి నమస్కరించలేదని కాదు, వాడి మనస్తత్వాన్ని గురించి, వాడి భవిష్యత్తుగురించి ఆందోళన పడుతున్నాను” అన్నాడు. కాలక్రమేణ అతని పెద్ద కుమారుడు బాగా చదువుకుని, సత్రవర్తనతో అలహాబాద్ హైకోర్టులో న్యాయమూర్తిగా నియమితుడయ్యాడు. చిన్న కుమారుడు అదే కోర్టులో గుమాస్తాగా పనిలో చేరాడు. హైకోర్టుకి వచ్చినవారందరూ పెద్ద కుమారునికి నమస్కరిస్తూంటే, వచ్చినవారందరికీ చిన్న కుమారుడు చేతులు జోడించి వంగి నమస్కరించవలసి వచ్చింది. తల్లిదండ్రులను గౌరవించలేని వ్యక్తి సమాజంలో గౌరవాన్ని పొందలేడు.”

కర్తవ్యం:

మర్యాద అంటే ఇచ్చి పుచ్చుకునే సంస్కారం మాత్రమే కాదు. పెద్దలను, గురువులను తగిన స్థానంలో

‘నీతి నియమాలు నరునకు భ్యాతిగూర్పు, బాల్కదశయందె ఇయ్యవి పట్టుబడును’ - బాబా

కూర్చుండబెట్టి సపర్యలు చేయటం భారతీయ సంస్కృతి. ఈ కాలం పిల్లలకు ఇటువంటి విలువలు నేర్పవలసిన బాధ్యత సమాజంపైన ఉన్నది. మర్యాద అంటే కేవలం పెద్దలకే కాదు, సమాజంపట్ల మర్యాద, గౌరవం ఉండాలి. దేశంపట్ల మర్యాద ఉండాలి. మర్యాదగా మాట్లాడాలి. ఈవిషయం స్వామి ఒకసారి ప్రస్తావిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“మీరు గొప్పవారు కానక్కర్లేదు, మంచివారు కండి. ధనముకంటే గుణము ప్రధానమైనదని గుర్తించండి. వ్రేమస్వరూపులారా! మీరు తీయగా మాట్లాడినంత మాత్రాన సరిపోదు. ఆ మాటలను ఆచరణలో పెట్టండి. మీరు ‘ప్లాట్ ఫామ్ స్పీచ్’ లలో హీరోగా ఉండి, ‘ప్రాక్టికల్ లైఫ్’ లో జీరోగా ఉంటే ఏమి ప్రయోజనం?! మీరు ప్రాక్టికల్ లైఫ్ లో కూడా హీరోలు కావాలి. అదే నాకు ఇష్టం. వినయ విధేయతలతో ఉన్నవారు విజయం సాధించగలరు. గొప్ప విద్వాంసుడైన త్యాగరాజు, ‘ఎందరో మహానుభావులు, అందరికీ వందనములు’ అన్నాడు. భావం ఎటువంటిదో లభించే ఫలితం కూడా అలాగే ఉంటుంది.”

క్రమశిక్షణ

క్రమశిక్షణ గురించి బాబా అనేక సందర్భాల్లో, అనేక కోణాల్లో, అన్ని వయసులవారికి తగువిధంగా బోధించారు. పిల్లల్లో క్రమశిక్షణారాహిత్యానికి కొంతవరకు తల్లిదండ్రులు కూడా బాధ్యులేనని చెప్పారు. బిడ్డల క్రమశిక్షణ తల్లిదండ్రులనుండే ప్రారంభమవుతుంది. అందువల్ల తమ బిడ్డలకు మంచి అలవాట్లు నేర్పాలి. తాము ఒకటి చేస్తూ బిడ్డలకు మరో రకంగా చెప్తే, వారు చేయరు. అందువల్ల తల్లిదండ్రులు, గురువులు తాము చెప్పింది చేస్తూ, ‘రోల్ మోడల్’ గా మారాలి. క్రమశిక్షణ లోపించినందువల్ల వచ్చే నష్టాలకన్నా, క్రమశిక్షణ పాటించినందువలన వచ్చే లాభాలను, కీర్తిప్రతిష్ఠలను గురించి బోధించాలి. బాబా ప్రసంగాల్లో క్రమశిక్షణగురించి అనేక దృష్టాంతాలున్నాయి. అర్జునుడు, ప్రహ్లాదుడు నుండి జీసస్, అబ్రహాం లింకన్, త్యాగరాజు, గాంధీజీ వరకు ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. అటువంటి కథలను పిల్లలకు చెప్పాలి. బాబా విద్యార్థిగా ఉన్న రోజుల్లోనే ‘చెప్పినట్లు చేస్తారా?’ అనే నాటిక రచించారు. ఆ నాటిక పిల్లలకే కాదు, పెద్దలకు కూడా పాఠమే!

✽

ఆనందము ఊరేదేకాని కూరేది కాదు

మాదిరాజు రామచంద్ర రావు

ద్వంద్వ ప్రవృత్తి ప్రకృతి ధర్మం. సృష్టిలో మనకు కనిపించేదంతా ద్వంద్వమే - రాత్రింబవళ్ళు, జనన మరణాలు, కష్ట సుఖాలు, స్త్రీ పురుషులు, మంచిచెడ్డలు, నవ్వు ఏడుపులు మొదలైనవి. ఇది సృష్టి తత్త్వం కనుక అందులో అంతర్భాగమైన మనం ఆ పరిస్థితులనుండి తప్పించుకోలేం - తప్పించుకో చూడటం అవివేకం. వాటిని సహజసిద్ధమైనవిగానే భావించి అంగీకరించడం నేర్చుకుంటే, అనుభవించడం అలవాటు చేసుకుంటే మనిషి అంతగా దుఃఖానికి లోనుకాదు, ప్రశాంతతను కోల్పోడు, ఆనందస్థితికి దూరం కాదు. ఈ మౌలిక జీవన సత్యాన్ని అవగాహన చేసికొని వ్యవహరిస్తే తానూ సంతోషంగా ఉంటాడు, తన చుట్టుప్రక్కలవారినికూడా సంతోషంగా ఉంచగలుగుతాడు.

“నవ్వుతే ప్రపంచం నీతోపాటు నవ్వుతుంది.

ఏడ్చితే నీవు ఒంటరిగా ఏడ్వవలసి ఉంటుంది”

సిరిసంపదలు, అధికారం, హోదా, జనబలం, ధనబలం ఆనందానికి అసలు సినలైన హేతువులుకావు; సంతోషంగా ఉండటానికి తగిన పునాదులు కావు. శ్రీమంతులంతా, డబ్బు, అధికారం, హోదా ఉన్నవారంతా ఆనందంగా ఉంటారనీ, పేదవారే దుఃఖపడుతూ ఆనందానికి దూరమవుతారనీ భావించడం సరిగాదు. ఎందుకంటే, ఆనందం ఏ షాపునుంచో కొనితెచ్చుకునేది కాదు, మార్కెట్లో లభ్యమయ్యేది కాదు, అప్పు తెచ్చుకొనేది కాదు. వాస్తవమేమంటే భౌతికమైన, బాహ్యమైన స్థితిగతులకు, ఆంతరంగికమైన ఆనందానికి పొంతన ఉండదు. అందుకే భగవాన్ అంటూంటారు, “ఆనందం మన లోపల (అంతరంగం) నుండి ఊరేదేగాని, బయటనుంచి కూరేది కాదు.”

ఆనందమనే మధురమైన ఊటజలం అందరిలోనూ ఉంది. కానీ, అందుబాటులోకి రావడం లేదు. ఆ

మధురమైన జలం మనకు అందాలంటే, ఆ జలంపై గల మట్టిని తొలగించాలి. ఉదాహరణకు, మన ఇంటి ఆవరణలో నీటికొరకు బావిని త్రవ్వతాం. ఆ నీరు ఎప్పుటి నుండో అక్కడే ఉంది. ఆ నీటికి, మనకు అడ్డుగా ఉన్న మట్టి తొలగినదే తడవుగా మధురమైన నీరు పైకి ఎగజిమ్మింది. అదేవిధంగా, మన హృదయంలోనే ఉన్న ఆనందపు ఊటకూ, మనకూ మధ్యన మట్టి దట్టంగా పేరుకొని ఉంది. ఆ మట్టి ఏమిటి? అహంకార మమకారాలు, స్వార్థపరత్వం, అసూయా ద్వేషాలు. ఈ మట్టిని మనం తొలగించగలిగితే ఆనందమనే తియ్యని జలం మననుంచే లభ్యమవుతుంది, అంటారు భగవాన్. అహంకారమే సర్వ అనర్థాలకూ మూలమంటారు భగవాన్. ఇతరులు తన మాటలను గౌరవించడంలేదనే ఉక్రోషం, అంతరాంతరాల్లో అందరికన్న తానే అధికుడననే భావన, దీనిని ఎదుటివారు గుర్తించడంలేదనే బాధ - ఇవన్నీ అహంకారానికి ఆనవాళ్ళు. అహంకారం అధికంగా ఉన్నవారు అన్నీ ఉన్నా ఏమీ లేనివారిలా, అందరూ ఉన్నా ఎవరూ లేనివారిలా మానసికంగా ఒంటరివారైపోతారు.

ఆధ్యాత్మిక వ్యవసాయం

జీవితంలో అందరూ కోరుకునే ఆనందమనే పంటను ఎట్లా పండించుకోవచ్చునో ఒక చక్కని ఉదాహరణతో భగవాన్ ఇట్లా వివరించారు: వ్యవసాయదారుడు తన పొలంలో సహజంగా ఉండే ముళ్ళపొదలు, కంపచెట్లు తొలగించి, నాగలితో మెత్తగా దున్ని, మంచి నాణ్యమైన విత్తనాలు నాటి, ఎప్పటికప్పుడు కలుపు మొక్కలను పీకి పారవేస్తూ, పశువులు జొరబడకుండా చుట్టూ కంచె వేసి, తెగుళ్ళు సోకకుండా మందులు చల్లి, చిట్టచివరకు తన కృషి ఫలితంగా వచ్చిన మంచి పంటను ఇంటికి తెచ్చుకొని అనుభవించగలుగుతున్నాడు. అదేవిధంగా సాధకులు, భక్తులు ఆనందంకొరకై క్రమబద్ధంగా ఆధ్యాత్మిక

వ్యవసాయం చేయవలసి ఉంది. ఓరిమి కల్గి ఉండాలి. ఏమిటా వ్యవసాయం? మన హృదయమే వ్యవసాయ క్షేత్రం. అరిషడ్వర్గాలే ముళ్ళపొదలు. వాటిని సమూలంగా తొలగించుకొని నిత్యం సత్కర్మలు, సదాచారాలచే హృదయ క్షేత్రాన్ని సాగుచేస్తూ ఉండాలి. ప్రేమజలంతో గుండె పొలాన్ని తడపాలి. మనకిష్టమైన భగవన్నామమనే విత్తనాన్ని హృదిలో నాటాలి. సద్గుణాలు పెంపొందించుకోవడమనే క్రిమిసంహారక మందులు వాడాలి. క్రమశిక్షణ, సమయపాలన, సత్సంగాలనే కంచెను వేసి పంటను కాపాడుకోవాలి. తొందరపడరాదు, నిరాశ చెందరాదు. అదే స్థితిలో హృదయ క్షేత్రాన్ని తగురీతిలో ఉంచి కాపాడగలిగితే, ఆనందమనే పంటను కోకొల్లలుగా ఇంటికి తెచ్చుకొని అనుభవింపవచ్చు, ఆనందంగా జీవితాన్ని గడుపవచ్చు, అంటారు భగవాన్.

సమచిత్తమే సంతోషానికి మూలం

వెనుకటికి ఒక మహారాజుకు ఎప్పుడూ ఏదో తెలియని దిగులు, అసంతృప్తి, అశాంతి వెంటాడుతుండేవి. ఒకనాడు ఆయన గంగా నదీతీరంలో వ్యాహ్యళిగా నడచి వెళ్తుండగా ప్రశాంత వదనంతో, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ కూర్చొని ఉన్న ఒక సాధువు కనిపించాడు. రాజుగారికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. తనవలె సంపద, హోదా, జనబలం లేకపోయినా ఈ సాధువు ఇంత సంతోషంగా, సంతృప్తిగా ఎట్లా ఉండగల్గుతున్నాడు? ఉండబట్టలేక ఆ సాధువునే ఆ ప్రశ్న వేశాడు. అందుకు ఆయన చెప్పిన సమాధానమేమిటంటే - “నాకు సిరిసంపదలు, అధికారం అవసరం లేదు. ఎందుకంటే, నాకు ఏ కోరికలేదు, ఏదో కావాలని ఆరాటం లేదు. నాకు మరణమంటే భయంలేదు. కనుక, రక్షణ వలయంగా సైన్యం అవసరం లేదు. బ్రహ్మ ఇచ్చి పంపిన ఆయుష్షు ఉన్నంతకాలం నన్నెవరూ ఏమీ చేయలేరు. ఆయుర్దాయం పూర్తి అయితే ఏ సైనిక శ్రేణులూ రక్షించలేవు. ఇక, విశ్రమించడానికి నాకు హంసతూలికా తల్పం అవసరం లేదు. ఈ ప్రపంచమంతా నా భవనమే. ఆకాశమే పందిరి. ఈ చక్కని చిక్కని పచ్చగడ్డియే తివాసీ. నా చేతులే మెత్తని దిండ్లు. ఇంక నాకు లేనిదేముంది?!” అన్నాడు. రాజుగారికి జ్ఞానోదయమైంది.

ఆనందం, సంతోషం, కష్టము, దుఃఖము మన మనోవైఖరిపైనే ఆధారపడి ఉంటాయిగాని, భౌతిక స్థితి గతులపైన కాదు. తనకు ఏది లభిస్తున్నదో దానితో సంతృప్తి చెంది ఆనందంగా ఉండటం, జీవితంలో ఏమి సంభవిస్తున్నా భగవంతుని ఇచ్ఛానుసారమే జరుగుతున్నాయని, తుదకది తన మేలుకోసమేనని భావించడం భక్తుల లక్షణం.

మన ప్రియతమ భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాలలో మనం ఆనందంగా ఉండటంగురించి తరచు ప్రస్తావిస్తారు. హృదయంలో సద్గుణాలను నింపుకొని శాంతిని అనుభవిస్తూ నిరంతరం ఆనందంగా ఉండమంటారు. “మీ పెదవులపై సదా చిరునవ్వులు చిందులు వేయాలి. అట్లా మిమ్ములను చూచినప్పుడు ఎదుటివారికి కూడా ఆనందం కలుగుతుంది. నవ్వుతూ నవ్విస్తూ జీవితాన్ని గడపాలి. మీరు ఆనందంగా ఉంటూ ఇతరులకు ఆనందాన్ని పంచాలి. అప్పుడు సమాజంలో అందరూ కూడను ఆనందంగా ఉంటారు. “హేపీనెస్ ఈజ్ యూనియన్ విత్ గాడ్.” ఆనందంగా ఉండటం అంటే ఆనందస్వరూపుడైన భగవంతునితో తాదాత్మ్యం చెందటమే, అంటారు భగవాన్ బాబావారు.

అంతేకాదు, “మీ ఆనందమే నాకు ఆహారం” అని కూడా అంటారు. మనం ఆనందంగా ఉండటమంటే మన ప్రియాతిప్రియమైన స్వామికి వారికిష్టమైన నైవేద్యం అందించడమన్నమాట. మనం సమర్పించే ఈ విశేషమైన నైవేద్యాన్ని కడుప్రేమతో స్వీకరిస్తారన్నమాట. కనుక, సాయి భక్తులమైన మనమంతా మనం కొనితెచ్చుకున్న కష్టాలు, కడగండ్లగురించి అనవసరంగా ఆలోచిస్తూ చింత అనే ఊబిలో కూరుకుపోకుండా, మన చింతలన్నింటినీ బాపే మన భగవాన్ కొరకైనా సదా ఆనందంగా ఉండే ప్రయత్నం చేద్దాం. చిత్తశుద్ధితో, శ్రద్ధాసక్తులతో ప్రయత్నం చేస్తే ఏదీ అసాధ్యం కాదు. “సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన” అన్నారు. మన ఆధ్యాత్మిక సాధనా ప్రక్రియలో ఆనందంగా ఉండటానికి ప్రథమ ప్రాధాన్యత ఇద్దాం. మనం సంతోషంగా ఉంటూ స్వామిని సంతోషపెడదాం.

✽

“హార్డ్ టాస్క్ మాస్టర్స్”

డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి

భగవాన్ బాబావారి అవతార తత్వం గురించి ఎంత వ్రాసినా తక్కువే అవుతుంది. వారి అవతార వైభవము, వైశిష్ట్యము అటువంటివి. ఒక మహోన్నతమైన జీవన విధానాన్ని మానవాళికి నేర్పేందుకై అవతరించి, తమ ప్రతి పలుకుయందు, ప్రతి చర్యయందు, ప్రతి కదలికయందు... అంతెందుకు... ప్రతి శ్వాసయందు దివ్యత్వ పరిమళాలను వెదజల్లుతూ, విశ్వకళ్యాణమునకై, ప్రపంచశాంతికై తమ జీవితాన్నే సందేశంగా అందించిన ఆదర్శమూర్తి భగవాన్ బాబావారు.

ఒకనాటి ఉదయం భగవాన్ ఇంటర్వ్యూలు ముగించుకొని మందిరం వరండాలో విద్యార్థులతో మాట్లాడుతూ, దగ్గరలోనే కూర్చోని ఉన్న ఒక పారిశ్రామికవేత్తను పిలిచారు. మాటల సందర్భంలో, ఆయన తన పిల్లల చేతికి అమితంగా డబ్బు ఇచ్చి వాళ్ళను పాడుచేస్తున్నాడని మందలించారు. “ఇంత చిన్న వయస్సులో అంత డబ్బు చేతికిస్తే వారిలో అనేక వికారాలు విజృంభించేందుకు నీవు దోహదం చేసినవాడవవుతావు. విచక్షణా జ్ఞానము పూర్తిగా వికసించని ఈ లేత వయస్సులో వారికి అంత స్వేచ్ఛగా డబ్బు ఖర్చు పెట్టే పరిస్థితి మనం కల్పించవచ్చునా?! ఏ విషయమునందైనా ముందు జాగ్రత్తయే మంచిది. Prevention is better than cure. జరిగిందేదో జరిగింది. ఇకనుంచైనా అవసరానికి మించి వాళ్ళ చేతికి డబ్బు ఇవ్వకు” అన్నారు.

ఆ సందర్భంలో ఒక ఆంగ్లసూక్తిని ఉదాహరించారు: The money one possesses should be like a shoe. ధనము మనం వేసుకొనే ఘాలాంటిది. పాదం సైజుకంటే ఘా పెద్దగా ఉంటే నడవటానికి అసౌకర్యంగా ఉంటుంది; చిన్నదైతే అది పాదాన్ని కరిచి పుండ్లు ఏర్పరుస్తుంది. అట్లే, డబ్బు ఎంత అవసరమో అంతే మనదగ్గర ఉండాలి. మితిమీరి ఉంటే మనం దురలవాట్లకు, దుర్వ్యసనాలకు

బానిసలమయ్యే ప్రమాదం ఉంది, అని హెచ్చరించారు భగవాన్.

మరొక సందర్భంలో మనం సంపాదించిన ధనమును సద్వినియోగం గావించవలసిన ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్పతూ, “చూడండి, డబ్బు విషయంలో నన్ను అందరూ ‘హార్డ్ టాస్క్ మాస్టర్’ అంటారు. ఔను, నిజమే! అవసరం కానిచోట ఒకపైనకూడా ఇవ్వటానికి అంగీకరించను. అవసరమైనచోట ఎన్ని కోట్ల రూపాయలైనా ఖర్చు చేయడానికి వెనుకాడను. ఎందుకంటే, నావద్ద ఉన్నదంతా భక్తుల ధనం. వారు నాయందు ఎంతో నమ్మకంతో, భక్తితో, ఆ ధనం సద్వినియోగమవుతుందనే విశ్వాసంతో ఇస్తూ ఉంటారు. ఆ ధనానికి నేను ట్రస్టీని మాత్రమే! ఆ ధనాన్ని వారికి ఆనందం కలిగించేరీతిగా, సంతృప్తి కలిగేరీతిగా సద్వినియోగం చేయవలసిన అనితరమైన బాధ్యత నాపై ఉన్నది. అందుచేతనే, నేను ఇంత స్క్రిక్కుగా, కఠినంగా ఉంటాను. ఇది ధర్మబద్ధమైన మార్గము. ఆ మార్గాన నేను నడిచి మీకు ఆదర్శాన్ని అందించవలసిన బాధ్యత నాపై ఉన్నది” అని వివరించారు, భగవాన్.

ఈనాడు ప్రపంచంలో కొద్ది శాతం జనులు అమితంగా డబ్బు సంపాదిస్తూ, మానవతా విలువలకు తిలోదకాలిచ్చి, ఆకాశ హర్షాలలో సకల సదుపాయాలతో విలాస వంతమైన జీవితాలు గడుపుతూ ఉండగా, మిగిలిన అధిక శాతం జనులు తినటానికి తిండి లేక, త్రాగడానికి నీరులేక, కట్టుకోవడానికి సరైన దుస్తులు లేక, కనీస వైద్య సౌకర్యాలు లేక అతి దీనమైన జీవితాలు గడుపుతున్నారు. ఇలాంటి దీన జనుల ఉద్ధరణకై తమ కాలాన్ని, కాయాన్ని, సర్వశక్తులనూ వెచ్చించి, ‘సింపుల్ లివింగ్, హై థింకింగ్’ అన్న సూక్తిని ఆచరణాత్మకంగా ప్రబోధించిన స్వామివారి అడుగుజాడలలో నడిచి మన జీవితాలను సార్థకం గావించుకొందుముగాక!

✽

“నా భాష హృదయ భాష”

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

దసరా మహోత్సవాల సందర్భంగా జరిగే ప్రశాంతి విద్యనృహాసభలలో భగవాన్ దివ్య సమక్షంలో ప్రసంగించే అవకాశం విద్యార్థులకు లభించేది. ఒక తెలుగు విద్యార్థిని స్వామి సన్నిధిలో ప్రసంగించమని హాస్టల్‌లో అందరూ ప్రోత్సహించారు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యార్థుల హాస్టల్‌లో అన్ని రాష్ట్రాలకు చెందిన విద్యార్థులు, అన్ని భాషలు మాట్లాడేవారూ ఉంటారు కదా! ఈశాన్య భారత్‌కు చెందిన విద్యార్థి ఒకడు ఈ తెలుగు విద్యార్థి దగ్గరకు వచ్చి, “నీవు చాలా అదృష్టవంతుడివి. ఎందుకంటే, నీవు స్వామివారి మాతృభాష అయిన తెలుగులో మాట్లాడతావు. కనుకనే, స్వామి అప్పుడప్పుడు నీతో మాట్లాడుతుంటారు. స్వామి సమక్షంలో మాట్లాడటానికి నీవే సమర్థుడివి” అన్నాడు.

స్వామి సర్వజ్ఞులనీ, వారికి తెలియని భాష అంటూ లేదని ఈ తెలుగు విద్యార్థి అతనికి నచ్చజెప్పటానికి ప్రయత్నించాడు.

ఆరోజు స్వామి మందిరంలో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తున్న సందర్భంలో ఒక లడ్డూ సృష్టించి, “కైలాసం నుండి తెచ్చిన స్వచ్ఛమైన, శుద్ధమైన నేతితో తయారు చేసిన లడ్డూ ఇది” అన్నారు. ఒక విద్యార్థి తన దోసిలి పట్టాడు. అయితే, స్వామి అతనికివ్వలేదు. బదులుగా ఎవరినో వెతుకుతున్నట్లు చూశారు. అక్కడ చివరగా కూర్చున్న భారతదేశ ఈశాన్య ప్రాంతపు విద్యార్థి వద్దకు వచ్చి “చెయ్యి పట్టు” అంటూ అతని చేతిలో లడ్డూ పెట్టారు. అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ, “బంగారూ! నా భాష హృదయభాష. నీవు నాతో ఆ భాషలో మాట్లాడు” అన్నారు. ఆ విద్యార్థి కనులనుండి ఆనందబాష్పాలు జలజలా రాలాయి.

తెలుగు వచ్చినవారు స్వామికి దగ్గరని కొందరు అనుకుంటారు. స్వామికి దగ్గర, దూరం అంటూ లేవు.

పసిబిడ్డ భాష ఒక్క తల్లికి మాత్రమే తెలుస్తుంది. అట్లే, భక్తుని హృదయభాష ఒక్క భగవంతునికి మాత్రమే అర్థమవుతుంది. స్వామికి అందరూ తనవారే!

ఒకసారి బృందావనంలో ఒక గ్రీసు దేశస్థుడు వాడిపోయిన కొన్ని పుష్పాలను ఒక మూటలో కట్టి తన ముందు పెట్టుకున్నాడు. దర్శనం సమయంలో స్వామి అతనివద్దకు వచ్చి, “ఏమిటది?” అని అడిగారు.

“ఇవి గోకులం (బృందావనం)లోని విఘ్నేశ్వరుని గుడిలో పూజకోసం వాడిన పూలు స్వామీ” అన్నాడతను.

“ఈ వాడిన పూలను ఏం చేసుకుంటావు?” అడిగారు స్వామి.

“మా దేశం తీసుకువెళ్ళి నా పూజా గృహంలో ఉంచుకుంటాను స్వామీ” అన్నాడా విదేశీ భక్తుడు.

స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “రేపు నిన్ను ఇంటర్వ్యూకి పిలుస్తాను” అని చెప్పారు. అతను పొంగిపోయాడు.

దర్శనానంతరం స్వామి త్రయీ బృందావనం మందిరంలోకి తిరిగి వెళుతూ అప్పటి బృందావనం హాస్టల్ వార్డెన్ నరసింహమూర్తిగారితో, “ఆ ఫార్...నియర్, ఆ ఫార్....నియర్ను (అంటే ఫారినర్ను) రేపు లోపలికి తీసుకురా” అన్నారు.

అది ఆ గ్రీసుదేశవాసిపై స్వామివారి గ్రేసు!

“తదేజతి, తన్నైజతి, తద్దారే, తదంతికేచ” అన్నది ఉపనిషత్.

అంటే, భగవంతుడు కదుల్తాడు, కదలడు.

దూరంగా ఉంటాడు, దగ్గరగా ఉంటాడు.

విశ్వాసం లేనివారికి దూరంగా ఉంటాడు,

విశ్వసించేవారికి దగ్గరవుతాడు.

✽

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 12వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

అది అర్ధరాత్రి సమయం. బస్సులో అందరూ నిద్రావస్థలో ఉన్నారు. ఈలోగా ఫెళ్ళున పెద్ద శబ్దం వినబడింది. ప్రయాణికులు ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి లేచారు. తీరా చూస్తే ఏముంది? ఎదురుగా ఉన్న బస్సు మేము ఉన్న బస్సులోకి దూసుకు వచ్చింది. అందువల్లే అంత పెద్ద శబ్దం అని గ్రహించాము. డ్రైవరు బాగా గాయపడ్డాడు. ఆ బస్సులోనే ముందు వరుసలో డా॥ భాస్కరరావుగారు, శ్రీ కుటుంబరావుగారు కూడా కూర్చున్నారు. అంతా చీకటి. కాస్త తెప్పరిల్లాక తెలిసింది - ఈ ప్రమాదం జరిగింది బనగానపల్లిలో అని.

ఆరోజుల్లో మచిలీపట్నం - పుట్టపర్తిల మధ్య ఒకే ఒక బస్సు ఉండేది. 19 గంటల ప్రయాణం. ఈనాడైతే 19 గంటల్లో లండన్ వెళ్ళి రావచ్చు. అర్ధరాత్రి జరిగిన బస్సు ప్రమాదమది. గుంటూరులో బస్సు ఎక్కి మా ఆవిడని కిటికీ దగ్గర కూర్చోమని చెప్పి, ప్రక్కన నేను కూర్చున్నాను. ఇంత పెద్ద శబ్దంతో అద్దాలు పగిలిపోవడంతో జనం బెదిరిపోయారు. ఒకరినొకరు చూసుకుంటున్నారు. “నా కళ్ళల్లో గాజుముక్కలు పడ్డాయి. మంటగా ఉంది. కనుగుడ్డు గరగరమంటున్నట్లుంది” అంది నా భార్య. ఏం చెయ్యను? ఏం చెయ్యగలం?! కాస్త తెల్లవారుతూండగా ఆర్టీసి అధికారుల రాక, పోలీసుల వాకబులు వగైరా జరిగిపోయాయి. ప్రమాదంలో ఉన్నవారిని ఆసుపత్రికి తరలించారు. మొత్తానికి బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ సాయంకాలం భజన సమయానికి మిగిలినవాళ్ళం ప్రశాంతి నిలయానికి చేరుకున్నాం.

ముఖద్వారంవద్ద బ్యాడ్జీలు వేసుకున్న వాలంటీర్లు మాకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. ఖంగారుగా కార్లో జనరల్ ఆసుపత్రికి తరలించారు. నేను పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి భజనలో స్వామికి విన్నవించే అవకాశంకోసం ఎదురు

చూస్తున్నాను. “అంతరంగ సాయి! అనాథనాథ సాయి! దీనబంధు సాయి! కరుణసింధు సాయి!” అన్న కీర్తనకు నిదర్శనమా అన్నట్లు భగవాన్ నావైపుగా వడిగా నడుచుకుంటూ వచ్చారు. “ఏమీ లేదు, భయపడకు. ఆమె కళ్ళకు ఏమీ కాలేదు. కాదు. గాజు ముక్కలేమీ లేవు. ఆసుపత్రిలో చెక్ చేసి మందేసి బ్యాండేజి కట్టి పంపించారు. ఆమె భజనలో కూర్చుంది” అన్నారు.

నాకు ఆశ్చర్యమేసింది, నేను నోరువిప్పకుండా స్వామి అన్ని వివరాలూ చెబుతుంటే! మనం చెప్పాలనుకోవడం మన భ్రమకానీ, వారికి తెలియనిదేముంది?! విన్నవించ వలసిన అవసరమేముంది?! ముందే వారు ఆదేశాలివ్వటం, ఆసుపత్రిలో చికిత్స చేయించటం క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

సర్వకర్మ సాక్షిభూతులైన స్వామి జగద్రక్షకులు. మంగళ హారతి తరువాత ఆకస్మికంగా నన్ను పిలిచి ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో ‘ఐ డ్రాప్స్’ ఇచ్చి, “ఆమెను కంట్రో వేసుకోమను. అంతా బాగుంటుంది” అన్నారు. బాబావారు ఔషధాన్ని సృష్టించడం నేను చూడటం ఇది ప్రథమం. తరువాతి కాలంలో తిరుపతి వాస్తవ్యులు ప్రొఫెసర్ రఘునాథాచార్యులవారికి భగవాన్ క్యాపుల్స్ సృష్టించి ఇచ్చారని నాకు ఆయన చెప్పేరు. “సత్యం శివం సుందరం” సంపుటాలలో భగవాన్ కలలో ఆపరేషన్ చేసి వ్యాధులు నివారణ గావించిన వైనం చదివితే ఒళ్ళు గగుర్పొడుస్తుంది. ఆపరేషన్ చేసింది కలలో అయితే, మేల్కొన్న తరువాత బ్యాండేజి, దూది వగైరాలు పక్కపైన కనిపించడం మీరు చదివే ఉంటారు.

చిన్న చమత్కారాన్ని మీతో పంచుకోవాలనుంది. కాలక్షేపంకోసం టీవీ సీరియల్స్ చూడటం అలవాటయిన రోజులవి. దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం మాట ఇది. నాకు సరిగ్గా జ్ఞాపకంలేదు, ఈటీవీ ప్రసారంలో ‘గుప్పెడు

మనసులు' సీరియల్ కాబోలు, అందులో ఒక ఘట్టం నాకు నచ్చింది. బాబావారికి తప్పక చెప్పాలనుకున్నాను. అవకాశం రానే వచ్చింది. “స్వామీ! టీవీ సీరియల్‌లో స్వామి చమత్కారాలు గమనించాను. అందులో కథానాయిక బొంబాయిలో అద్దె ఇంటికోసం తంటాలు పడుతోంది. బొంబాయిలో డబ్బు దొరుకుతుంది. కానీ నిలువ నీడ దొరకదు. అలాంటి సందర్భంలో తిరిగి తిరిగి కథానాయిక ఒక గృహ యజమాని ‘జోషి’ గారింటికి వస్తుంది. వారింట్లో బాబావారి నిలువెత్తు పటాలు చూసి స్వామి భజన పాట అందుకుంటుంది. పడక కుర్చీలో కూర్చున్న పెద్దాయన కళ్ళజోడు సవరించుకుంటూ, “సాయిరాం! అమ్మా! ఏం కావాలి?” అని అడుగుతారు. “సాయిరాం సర్, అద్దెకు ఇల్లు కావాలండీ” అంటుందీమె. “బాబావారి దయవల్ల నీవు ఇక్కడకు వచ్చావు. హాయిగా ఆ పోర్లన్లో ఉండు. నీ ఇష్టం వచ్చినంత ఇవ్వు, చాలు” అంటారు జోషిగారు.

ఇదంతా తీరిగ్గా విని నవ్వుకుంటూ ఒక చురక అంటిస్తున్నట్లు అన్నారు స్వామి, “నువ్వు టీవీ సీరియల్స్ చూస్తున్నావన్న మాట. వేస్ట్ ఆఫ్ టైమ్.”

ఇది తలుచుకుంటూ నాలో నేను నవ్వుకుంటూంటాను. తమాషాగా లేదూ ఈ ఉదంతం!

మహాభారత యుద్ధ సమయంలో కృష్ణ పరమాత్మ సహాయాన్ని అర్థించడానికి అర్జున, దుర్యోధనులు ఇద్దరూ వెళ్ళారు. అర్జునుడు పాదముల దగ్గర, దుర్యోధనుడు శిరస్సు దగ్గర ఆసీనులైనారు. వారిద్దరితో కృష్ణ భగవానుని సంభాషణా చాతుర్యము, వ్యవహరించిన తీరు అందరికీ విదితమే! ఇంతకీ చెప్పవచ్చేదేమిటంటే, ఇంచుమించు ఇలాంటి సన్నివేశమే నాకూ ఎదురైంది. ఇతమిత్థంగా తేల్చుకోలేని పరిస్థితి. ఒకవైపున రమ్మని పిలుపు, వేరొకవైపు సందిగ్ధంలో నేను. భగవాన్ ఈ వ్యవహారాన్ని ఎంత చాతుర్యంతో, ఎంత సున్నితంగా పరిష్కరించారో తల్చుకుంటే భలేగా ఉంటుంది. “స్వామీ, నువ్వు ముమ్మాటికీ కృష్ణుడవే” అనిపిస్తుంది.

రాజకీయ రంగంలో ఎమ్‌ఎల్‌ఎగా ఉన్నవారికి ముఖ్యమంత్రి కావాలని ఆశ ఉంటుంది. రెవెన్యూ ఉద్యోగికి కలెక్టరవ్వాలనిపిస్తుంది. సహజమే కదా! మరి కాలేజీలో అధ్యాపకుడుగా ఉన్నవాడికి ప్రిన్సిపాలు కావాలని ఉండదా!

గుంటూరు ఎ.సి. కాలేజీలో ఉండగా నాకు ఈ ఆశ పుట్టింది. పైగా దీనికితోడు తరచుగా పుట్టపర్తికి వస్తూపోతూ ఉండటంతో స్వామి కాలేజీవంటిదానిని తీర్చిదిద్దాలని కలలు కనేవాడిని.

ఆ సమయంలో మా గుంటూరు దగ్గర గ్రామం తాడికొండలో ఒక కాలేజీకి ప్రిన్సిపాలుగా రమ్మన్నారు. కార్యవర్గంవారు బాబా భక్తులు అవటమే కారణం. నాకంటే అధికులు లేక కాదు. కొత్తగా వెలసిన సంస్థ అది. భవనాలు, సిబ్బంది ఇంకా పూర్తిగా సమకూరలేదు. ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళేను. ‘భేష్’ అన్నారు. “నువ్వే మా ప్రిన్సిపాలువి” అన్నారు. కార్యవర్గ పెద్దలు శ్రీ గోగినేని కనకయ్యగారు బాబావారి భక్తులు కనుక, నా కార్యక్రమాలు తెలిసినవారు కనుక ఈ ఎంపిక జరిగిపోయింది. అందరూ స్వామి భక్తులే!

బాబావారి ఆశీస్సులకోసం నేను, కాలేజీ వ్యవస్థాపకులైన శ్రీ గోగినేని కనకయ్యగారు, డిఇఓ ఇస్కా వసంతకుమార్‌గారు కారులో ప్రయాణమై గుంటూరు నుండి ప్రశాంతి నిలయం చేరుకున్నాము. మరుసటిరోజు ఉదయం మా ముగ్గురినీ స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. సింహాసనంవద్ద ఇరుప్రక్కలా కూర్చున్నాము. ఇది జరిగి ముప్పయి ఏళ్ళు కావచ్చు. బాబావారి సంభాషణా చాతుర్యం నన్ను మంత్రముగ్ధుణ్ణి చేసిన సన్నివేశం అది.

నావంక చూస్తూ వారన్నారు, “ఏమి ప్రిన్సిపాలు అనిల్ కుమార్! కులుకుతున్నావే!”

నిర్ఘాతపోయాను. కులుకుతున్నావంటే అది ఎకసెక్యూమా, పరిహాసమా, ఎత్తిపొడుపా అనుకుంటున్నాను.

ఆ పెద్దలవైపు తిరిగి బాబావారు, “అనిల్ కుమార్ ఇంటర్వ్యూ బాగా చేసినాడా?” అని అడిగారు.

“చాలా బాగా చేశారు స్వామీ, అందుకే సెలెక్టు చేశాం” అన్నారు.

“అంతా మీ దయ స్వామీ” అన్నాను నేను.

“మంచి సెలెక్షన్, బాగా కృషి చేస్తాడు. చాలా మంచిది” అంటూ భగవాన్ ఆ పెద్దలను అభినందించారు.

నావంక తిరిగి, “నువ్వే నిర్ణయించుకున్నావుగా! ఇంక నన్నడిగేదేముంది?!” అన్నారు చిరునవ్వుతో.

చచ్చానా, అనుకున్నాను. చెమటలు పోస్తున్నాయి.
“ఎప్పుడు జాయిన్ అవుతున్నాడు?” కాలేజీ వ్యవస్థాపకులనడిగారు భగవాన్.

“వెంటనే స్వామీ”, వారి సమాధానం.

నావైపు తిరిగి, **“అన్ని కాలేజీలు స్వామి కాలేజీల వంటివి అనుకుంటున్నావా? ఈనాడు ప్రిన్సిపాల్స్ మాట, వైస్ ఛాన్సలర్ల మాట ఎవరు వింటున్నారు?”** అన్నారు.

భగవాన్ కి ఇష్టం లేదని గ్రహించాను. భగవాన్ నావంక ఒక్క చూపు చూశారు. నా నిర్ణయం సరియైనది కాదని అర్థమైంది.

భగవాన్ అందరినీ చూస్తూ, **“మంచిది. బయల్దేరండి. కాలేజీ బాగా నడవండి”** అంటూ ప్రసాదం పంచి, పాద సమస్కారం ఇచ్చి, గుమ్మం దాకా సాగనంపేరు.

స్వామి సంభాషణనుబట్టి నేను జాయిన్ అవుతున్నట్లు పెద్దలకు అర్థమైంది, జాయిన్ అవడానికి అనుమతి, ఆశీస్సులు లభించలేదని నాకు స్పష్టమైంది.

తిరుగు ప్రయాణంలో నా నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నట్లు తెలియజేసి నన్ను క్షమించమని కనకయ్యగారిని కోరాను. విషయాన్ని వెంటనే గ్రహించి ఆయన మిన్నకున్నారు.

ఈ ప్రహసనంలో ఒకే స్వామి, ఒకే సమయంలో ఇరువురితో సంభాషించి ఎవరికి వారు తమకు తాము అన్వయించుకునేలా సంభాషణావాతూర్యాన్ని ప్రదర్శించడం, వారి కృష్ట తత్వాన్ని స్ఫురింపజేసింది.

అసలంతకీ, తరువాతి కాలంలో స్వామి సంకల్పానుసారం నేను వారి విద్యాసంస్థలో పనిచేయవలసి ఉన్నప్పుడు ఇక్కడ చేరడం సాధ్యపడదు కదా!

ఇదే సందర్భంలో 1978లోనో, 1979లోనో అనుకుంటాను, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు ప్రిన్సిపాలు ఇంటర్వ్యూకు వచ్చాను. ఆ సమయంలో నా మేనల్లుడు స్కూల్లో చదువుతూండేవాడు. **“మీ మామయ్యే ప్రిన్సిపాల్ రా”** అని స్వామి అనేవారట. ఈవిషయం శ్రీ అమరేంద్ర, శ్రీ సుదర్శన్ గార్ల దాకా చేరింది. వారితోనూ స్వామి ఇదే మాట అన్నారట. ఇంటర్వ్యూకి ఇద్దరమే వచ్చాం. నేనూ, రెండోవారు శ్రీ ఆదూరి శ్రీనివాసరావు. ఆ ఉదయం స్వామి రావడం, ‘సాయిగీత’ను పలకరించి పండ్లు తినిపించి, మా ఇద్దరినీ ఆశీర్వదించడం జరిగింది.

శ్రీనివాసరావు, **“అన్నా, నువ్వే సెలెక్ట్ కావాలి”** అన్నాడు.

“కాదు శ్రీనివాసరావు! నువ్వే సెలెక్ట్ అయితే మంచిది. నాకు చాలా బాధ్యతలున్నాయి ఇంకా” అన్నాను. ఇలాగ నువ్వుంటే నువ్వే అనుకున్నాం. ఆ సాయంకాలం డా॥ సూరి భగవంతంగారితోనూ, జూనియర్ కాలేజీ కరెస్పాండెంటు శ్రీ నక్రాగారితోనూ స్వామి మాట్లాడటం నాకు కనిపించింది.

తెల్లవారిన తరువాత ఉదయం ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో, **“అపాయింట్ మెంటు ఆర్డరు వచ్చాక బయల్దేరు బంగారూ! నిన్ను నా కాలేజీకి ప్రిన్సిపాలు చేస్తాను. అక్కడ ఇక్కడ చేరేదేమిటి?”** అన్నారు స్వామి.

నాకు ఏ ఆర్డరు రాలేదు, నేను చేరడం జరగలేదు. బహుశా ఉమ్మడి కుటుంబ బాధ్యతలు, ఎదిగిన పిల్లలు, కొత్తగా పాత ఇంటిని డాబాగా మార్చటంలో కలిగిన ఆర్థిక ఇబ్బంది.... సర్వమెరిగిన స్వామి అప్పటికి నిలుపుదల నా మంచికే చేసి ఉంటారని ఆలస్యంగా గ్రహించాను. అప్పట్లో శ్రీ ఇ. సుదర్శన్ శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు ప్రిన్సిపాల్ గా ఉండేవారు. శ్రీ సుదర్శన్ స్ఫురద్రూపి, చక్కని వక్త, ఆదర్శ అధ్యాపకుడు, స్వామి ప్రసంగాలను అంగంలోకి అనువదించడంలో అందే వేసిన చెయ్యి, దిట్ట.

కానీ, స్వామి వాక్కు సత్యవాక్కు. జరిగి తీరవలసిందే! పది సంవత్సరాల తరువాత 1989లో బాబావారు నన్ను బృందావనం కాలేజీకి ప్రిన్సిపాలుగా నియమించటం జరిగింది.

“ఇల్లు వాకిలి పట్టకుండా ఈయన అక్కడే కూర్చుంటే ఎలాగ? ఇన్ని పనులు, ఇందరి బాధ్యతలూ కష్టం కదా! స్వామీ, ఈయన పుట్టపర్తిలోనే కూర్చుంటే ఇబ్బంది కదా” అని మా ఆవిడ అనుకుంటున్న రోజున నాకు పర్తిలో స్వామి పాదసమస్కారం, ప్రసాదం ఇచ్చి పంపేవారు. పైగా దసరా రోజులయితే, **“రేపు మీ ఆయన మాట్లాడుతాడు”** అని ఆమెకు కలలో చెప్పిన రోజునే స్వామి నన్ను ప్రసంగించమనడం జరిగేది. స్వామికి టైమ్, స్పేస్ అడ్డరావు. దేశ కాల పరిధులు వారికి వర్తించవు. వారు సాక్షాత్తు భగవంతుడే!

(సశేషం)

యువర్ గాడ్ యాజ్ గ్రేట్!

ప్రపంచంలో పలు దేశాలలో ప్రదర్శన లిచ్చిన ప్రఖ్యాత 'మేండాలిన్' విద్వాంసుడు శ్రీనివాస్ తన 15వ యేటనే 1984లో స్వామి అనుగ్రహం సంపాదించిన అచంచల భక్తిపరుడు. భగవాన్ ఎన్నో సందర్భాల్లో అతనిని అనేక క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో కాపాడేరు. 1999లో అతడు తన ట్రూపుతో ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ దేశాలలో ప్రదర్శన లివ్వడానికి చేసిన టూర్లో అతనికి కలిగిన అనుభవం తెలుసుకుందాం.

ఆస్ట్రేలియాలో సిడ్నీ నగరం, అక్కడినుండి మెల్బోర్న్, తర్వాత బ్రెస్బేన్ నగరాల్లో ప్రదర్శనలిచ్చి, న్యూజిలాండ్ వెళ్లి అక్కడ ప్రదర్శనలయిన తరువాత భారతదేశం తిరిగి వెళ్లడానికి ఎకాఎకీ టికెట్లున్నాయి. ఆ టూర్ మొత్తం ఒక పంజాబీ వ్యక్తి (ఒక సాంస్కృతిక సంఘం ప్రతినిధి) ఆధ్వర్యంలో కొనసాగింది. ఆ పంజాబీ వ్యక్తి నాస్తికుడు.

ప్రతి ప్రదర్శన ముందు శ్రీనివాస్ బాబావారిని ప్రార్థిస్తూ ప్రారంభించడం గమనించి, “మీ బాబా ఏమైనా దేవుడా?” అని ఎగతాళి చేసేవాడు.

దానికి సహనంతో స్పందిస్తూ, “అవును, దేవుడే” అనేవాడు శ్రీనివాస్.

సిడ్నీలో జయప్రదంగా ప్రదర్శన అయిపోయింది. అక్కడినుండి మెల్బోర్న్ వెళ్ళవలసి ఉంది. ఆ సందర్భంలో ఆ ట్రూప్లోని మృదంగం వాద్యకారుడు అజాగ్రత్తవల్ల తన ఎయిర్ టికెట్ పోగొట్టుకున్నాడు. అందరూ అన్నిచోట్లా వెతికేరు. దొరకలేదు. అది భారతదేశం తిరిగి వెళ్ళేవరకు అవసరమైన టికెట్. ఈ విషయం ఆ పంజాబీ మేనేజర్కి చెప్పగా, “మరో టికెట్ నేను కొనుసు. దాని ఖరీదు కాస్తాకూస్తా కాదు. మీరందరూ చందావేసి కొనుక్కోండి. లేదా మీ దేవుడు బాబాని ప్రార్థించండి” అన్నాడు, నిష్కర్షగా.

“గాడ్ ఈజ్ గ్రేట్. మేము ఆయననే నమ్ముకున్నాం” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

అందరూ తలో చెయ్యి వేసి అంచెలు అంచెలుమీద అతనికి టికెట్ కొందామని నిర్ణయం చేసేడు. కొద్ది క్షణాల్లో ఎయిర్పోర్టుకు బయలుదేరబోతుండగా ఒక ఎయిర్పోర్టు ఆఫీసర్ శ్రీనివాస్కు ఫోన్ చేసి, “మీ ట్రూప్లో పేసింజర్ టికెట్ దొరికిన వ్యక్తి పట్టుకొచ్చి ఇచ్చేడు. మీరు కంగారు పడతారేమోనని ఫోన్ చేశాను” అని శుభవార్త అందించేడు. అందరూ భగవానుని అపార దయను స్తుతించి కృతజ్ఞతలు తెల్పుకున్నారు.

ఆ పంజాబీ మేనేజర్కి చెంపదెబ్బ కొట్టినట్లయింది. వెంటనే అతను, “యువర్ గాడ్ ఈజ్ రియల్లీ గ్రేట్” అన్నాడు. అంతేకాదు. అతనిలో కలిగిన మానసిక పరివర్తన ఫలితంగా శ్రీనివాస్ ప్రతి ప్రదర్శన ముగింపుగా వినిపించే, “ప్రేమముదిత మనసె కహో...” అన్న స్వామి పాటతో పరవశమవుతూ ఆనందాశ్రువులతో చెవులు రిక్కిబొడుచుకుని వినేవాడు. అప్పటినుండి ఆ ట్రూప్ని ప్రేమాభిమానములతో గౌరవిస్తూ, బాబానుగూర్చి తెలుసుకుని భక్తుడయ్యేడు.

✽

భగవాన్ సన్నిధిలో మేండాలిన్ శ్రీనివాస్, సోదరుడు రాజేశ్

కలలో కన్నడం పాట

అనసూయ శర్మ

సాయి భగవానుని ప్రేమానుగ్రహములచేత 1976 నుండి నాకు 30 సం॥లపాటు బృందావన్ భజన బృందం సభ్యురాలిగా స్వామి సన్నిధిలో భజన కార్యక్రమాలలో పాల్గొనే భాగ్యం కలిగింది. స్వామి స్వయంగా మాకు త్రయీ బృందావనం మందిరంలో చీరలు, పాదనమస్కారాలు ప్రసాదించేవారు. “ఎవరు పార్ట్ టైమో, ఎవరు ఫుల్ టైమో నాకు తెలుసు” అంటూ నవ్వేవారు.

ఒక పర్యాయం స్వామి దివ్య సమక్షంలో బాలవికాస్ పిల్లలచేత ఒక పదిహేను నిమిషాల నృత్య కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేయవలసి ఉండగా నేను మా గ్రూపు లీడర్ దగ్గరికి వెళ్ళి మా సమితి సుబ్రహ్మణ్యనగర్ తరపున పేరు ఇచ్చాను. ఆమె వెంటనే, “పాట కన్నడంలో ఉండాలి. సిద్ధమేనా?” అనేటప్పటికి కాస్త భయపడి ప్రయత్నిస్తానన్నాను.

పిల్లలను సెలెక్టు చేసుకున్నాము. మేకప్ కు సంబంధించిన దుస్తులు సిద్ధం చేసుకున్నాము. అన్నీ రెడీ అయినాయికాని, కన్నడంలో పాట ఎలా స్వామీ? అనుకుంటూ ఒకనాటి రాత్రి స్వామిని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తూ పడుకున్నాను.

ఇక చూడండి స్వామి చేసిన అద్భుతం. కలలో స్వామి కనకాంబరధారియై సింహాసనంలో కూర్చోని ఉన్నారు. “పెన్ను, పేవరు తెచ్చుకొని వ్రాసుకో” అంటూ కన్నడ భాషలో ఈ పాట చెప్పారు:

1. బన్నిరి బన్నిరి మక్కళే	(రారండి రారండి పిల్లల్లార!)
బాలవికాసద మక్కళే	(బాలవికాస్ చిన్నారుల్లార!)
ఆడుత పాడుత బన్నిరి	(ఆడుచు పాడుచు రారండి!)
కునియుత నలియుత బన్నిరి ॥బ॥	(ఆనందముతో గంతులు వేయుచు రారండి!)
2. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసయే	(సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలే
నమ్మగురియాగలి ॥ఆడుత॥	(మన ధ్యేయము కావాలి)
3. ఏసు అల్లా క్రీస్తు జొరాష్ట్ర	(ఏసు అల్లా క్రీస్తు జొరాష్ట్ర)
ఎల్లా మతగళు ఒందాగలి	(అన్ని మతాలూ ఏకం కాగా
ఆడుత పాడుత బన్నిరి	(ఆడుచు పాడుచు రారండి!)
కునియుత నలియుత బన్నిరి	(ఆనందముతో గంతులు వేయుచు రారండి!)

ఈ పాట చెప్పి అదృశ్యమైపోయారు. ఏదో తెలియని ఆనందం! వెంటనే లేచి పాట వ్రాసుకున్నాను. మరుసటి రోజున మా గ్రూపు లీడర్ కు స్వామి చెప్పిన బాణిలోనే పాట పాడి వినిపించాను. ఆమె ఎంతో ఆనందించారు.

ఆ తరువాత స్వామి దివ్య సమక్షంలో కార్యక్రమం జయప్రదంగా జరిగింది. స్వామి పిల్లలందరినీ దగ్గరికి పిలిచి ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక పెన్ సెట్ బహూకరించి ఆశీర్వదించారు. ఇది నిజంగా నా జీవితంలో మరువలేని దివ్యానుభవం.

✽

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 24వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

మర్చెట్ దంపతులు

ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞానంలో పరిపక్వత పొందిన మహర్షులకు, యోగులకు భారతదేశం ఆలవాలమైనదని పాల్ బ్రంటన్, స్వామి యోగానంద మొదలైనవారు రచించిన గ్రంథములు చదివిన థియోసాఫికల్ సొసైటీలో ప్రముఖులైన ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన హోవర్డ్ మర్చెట్, అతని భార్య ఐరిస్ మర్చెట్ భారతదేశాన్ని పర్యటించే కుతూహలంతో 1964లో వచ్చేరు.

మద్రాసులో ఉన్న థియోసాఫికల్ సొసైటీ గెస్ట్ హౌస్ లో ఉండగా మాటల సందర్భంలో పుట్టపర్తిలో సాయిబాబా అనే అద్భుత యువకుడు గాలిలోంచి అనేక వస్తువులు, ముఖ్యంగా విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి తీవ్రతరమైన వ్యాధిగ్రస్తులకు సహితం అనూహ్యమైన రీతిలో స్వస్థత కలిగిస్తున్నారని విన్నారు.

మద్రాసులో బాబాతో అనుభవం

ఆరోజుల్లోనే సుప్రసిద్ధమైన మైకా మైన్స్ పారిశ్రామికవేత్త అయిన గోగినేని వేంకటేశ్వరావుగారింటికి సాయిబాబా వచ్చేరని విన్నాడు. అతని భార్య ఐరిస్ కి ఆరోగ్యం సరిగా లేనందున రాలేనంటే మర్చెట్ ఆ ఇంటికి వెళ్ళేడు. అక్కడ బాబ్ రేమర్ అనే ఒక అమెరికన్ భక్తునితో పరిచయం అయింది. ఉదయంపూట ఇంటర్వ్యూలైపోయిన తరువాత బాబా ఏమైనా తీరుబడిగా ఉన్నారేమో చూసివస్తానని రేమర్ ఇంటిలోపలికి వెళ్ళేడు. బయట హాల్లో ఒకవైపున మర్చెట్, ఎదురుగా మరో ముగ్గురు నిలబడి ఉన్నారు.

“ఇంతలోనే తలుపు తెరుచుకుంది. అత్యంత తేజోవంతమైన ముఖం, అలౌకికమైన అందం, సహజమైన చిరునవ్వుతో ఆయన మా ఎదుటికొచ్చేరు. నాకేసి చూసి

మృదుమధుర కంఠస్వరంతో, “ఆర్ యు ప్రమ్ ఆస్ట్రేలియా?” అంటే అవునని తల ఊపేను.

ఆయన రావడంతో ఆ హాల్లో వెలుగు, ఆనందం చల్లినట్లనిపించింది. రెప్పవాల్చుకుండా ఆయన ప్రతి కదలికనూ పరిశీలిస్తున్నాను. ఆ ముగ్గురినీ తెలుగులో ఎంతో అప్యాయంగా భుజాలమీద చేతులువేసి పలుకరించేరు. అందులో ఒకతను ఆయన పాదాలపై పడి వెక్కివెక్కి విలపిస్తున్నాడు. నా ప్రక్కకొచ్చి నిలబడ్డ బాబ్ రేమర్, “ఆయన తన కొడుకుని బ్రతుకుతాడని ఆశలేని సీరియస్ స్థితిలో తీసుకొస్తే బాబా విభూతి ఇచ్చి రెండు రోజుల్లో వ్యాధి తగ్గించేరు” అన్నాడు.

వెంటనే బాబా అతని భుజాలు పట్టుకుని లేవదీసి అరచెయ్యి గిరగిర త్రిప్పి విభూతి సృష్టించి ఆ ముగ్గురి చేతుల్లోనూ వేశారు.

మెడనుంచి పాదాలవరకు ఆయన వేసుకున్న ఎర్రని జుబ్బాకు జేబులు లేవు. వాళ్లు ముగ్గురూ నమస్కారాలు చేసుకుని వెళ్ళిపోయాక అదే చిరునవ్వుతో నా ఎదుట నిలబడి, చూడు అన్నట్లు చేతి జుబ్బాని వెనక్కి మోచేతివరకూ పైకి లాగి, ఆయన అరచెయ్యి కనబడేలా వీలు కల్పించి, తర్వాత ఆ అరచేతిని గుండ్రంగా తిప్పి నా చేతిలో విభూతి వేశారు. దాన్ని ఏం చెయ్యాలో తెలియని స్థితిలో ఉండగా బాబ్ రేమర్, “నోట్లో వేసుకో” అన్నాడు. బూడిద నోట్లో వేసుకోవడమా అని నేను తటపటాయిస్తుంటే రేమర్, “మింగెయ్యి. అది ఆరోగ్యానికి, అదృష్టానికి ప్రసాదం” అన్నాడు.

మంచి పరిమళంతో అది తియ్యగా ఉంది. తీరా అంతా మింగేశాక ఐరిస్ అనారోగ్యంగా ఉండటం జ్ఞాపకమొచ్చి, “ఇంకొంచెం ఇస్తారా? నా భార్యకు ఇస్తాను” అన్నాను.

“రేపు సాయంత్రం ఐదింటికి మీ దంపతులిద్దరూ రండి” అని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయేరు. ఒక దివ్యశక్తి గల వ్యక్తిని చూసిన అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో తిరిగి వచ్చేను. జరిగినదంతా ఐరిస్ తో చెప్పేను. “రేపు వెడదాం సరే! ఆ పుట్టపర్తి ఎక్కడుందో కనుక్కో, అక్కడికెళ్లి కొన్నాళ్లుందాం” అంది.

బాబాతో మర్నెట్ దంపతులు

మర్నాడు సరిగ్గా ఐదింటికి వెళ్ళేం. ఐరిస్ నీ, నన్నూ లోపలికి పిలిచేరు. ఐరిస్ అనారోగ్యంగురించి ఆమెకంటే ఆయనకే ఎక్కువ తెలుసన్నట్లు చెప్పి, నాకు బాగా కనపడేలాగ హస్తచాలనంతో ఆమెకి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి తినమన్నారు. తర్వాత నావైపు తిరిగి సరిగ్గా నా మొహం ముందరే చెయ్యి గుండ్రంగా తిప్పి, మళ్ళీ విభూతి అనుకుని నేను చెయ్యి జాపగా, అందులో స్వామి ఫోటో, పుట్టపర్తి వెళ్ళటానికి కావల్సిన వివరాలున్న, అప్పుడే ప్రింటైనట్లున్న సరికొత్త విజిటింగ్ కార్డును సృష్టించి నా చేతిలో ఉంచుతూ, “పుట్టపర్తి ఎలా రావాలో అంతా ఈ కార్డులో ఉంది. ఎవర్నీ అడగనక్కర్లేదు” అంటూ చిరునవ్వుతో భుజం తట్టారు. మా అడయార్ గెస్ట్ హౌస్ కి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి ఐరిస్ తన అనుభవంతో ప్రభావితురాలైంది.

“నా చదువు, ప్రపంచ జ్ఞానం, నా వయస్సు, నా వైజ్ఞానిక పరిశీలనా శక్తి, నా అనుభవం నెమరు వేసుకుంటుంటే, సాయిబాబానుగురించి చులకనగా, ఆయన శక్తులన్నీ బూటకం అని దుష్ప్రచారం చేసేవాళ్ళు బాబాను కలుసుకుని ఉండరనిపించింది. ఏది ఏమైనా సాయిబాబాని పుట్టపర్తి వెళ్ళి కలుసుకుని కొన్నాళ్ళు అవసరమైతే అక్కడ ఉండి ఆయన నిజస్వరూపాన్ని తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను” అని బద్ధ కంకణం ధరించిన మొట్టమొదటి పాశ్చాత్యుడు మర్నెట్.

1965 శివరాత్రి ముందరే వెళ్ళి నెల్లాళ్ళు పుట్టపర్తిలో ఉండి శివరాత్రి లింగోద్భవం చూసి, అనేక విషయాలు స్వామినిగురించి తెలుసుకున్నాడు. కస్తూరిగారినుండి స్వామియొక్క ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలు, భవరోగ చికిత్సకు సంబంధించిన సాహిత్య గ్రంథాలను సేకరించాడు. ఆశ్రమానికి అనుబంధమైన చిన్న హాస్పిటల్లో స్వామి దివ్య

పర్యవేక్షణలో చేస్తున్న వైద్యసేవలనుగురించి డాక్టర్ సీతారామయ్యగారి అనుభవాలు విన్నాడు. “అన్ని రకాల వైద్యాలూ విఫలమై మృత్యువాత పడటానికి సిద్ధంగా ఉన్న రోగులే నూటికి తొంభై శాతం ఇక్కడికి వస్తారు. స్వామి అనుగ్రహంతో మృత్యుముఖం నుండి బయటపడి సంపూర్ణ ఆరోగ్యం పొందుతారు” అని డా॥ సీతారామయ్య చెప్పారు.

ఆనాడు హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ చేయడానికి స్వామి అనుజ్ఞ తీసుకోబోతున్న రెండు కేసులగురించి డా॥ సీతారామయ్య వివరించేడు. ఒకామె తీవ్రమైన దగ్గు, ఆయాసంతో బాధపడుతున్న క్షయ రోగి. సీతారామయ్య ఆమె తాలూకు ఎక్స్రేలు చూపెడుతూ, “క్షయవ్యాధితో రెండు ఊపిరితిత్తులు పాడైపోయాయి. ఆమెకు వ్యాధి తగ్గే అవకాశం లేదు. వారం రోజుల క్రితం ఇక్కడికి వచ్చింది. విభూతి రోజూ రెండుపూటలా నీళ్ళలో కలిపి ఇచ్చేను. ఇది నిన్న ఇక్కడ తీసిన ఎక్స్రే - చూడండి, ఊపిరితిత్తులు క్లియర్ గా ఉన్నాయి” అంటూ మరో ఎక్స్రే చూపెట్టేడు. ఆమెకేసి మర్నెట్ చూస్తే హాయిగా ఊపిరి తీసుకుంటూ, స్వామి ఫోటోకి నమస్కరిస్తూ తెలుగులో ఏదో చెప్పుకుంది.

మరొక 30 సం॥ల యువకుడి కేసు. ఆ యువకుడినే మాట్లాడమన్నారు డా॥ సీతారామయ్య. అతను తన మెడికల్ రిపోర్టులు మర్నెట్ చేతికిచ్చి ఈవిధంగా చెప్పేడు:

“నేను బొంబాయిలో ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాను. మా కంపెనీ యాజమాన్యం నన్ను స్విట్జర్లాండ్ లో ఒక సంవత్సరం ట్రైనింగ్ కి పంపేరు. ఇంక రెండు నెలల్లో ట్రైనింగ్ పూర్తవుతుందనగా, కడుపునొప్పితో బాధపడుతూ, తర్వాత ఆ బాధ తీవ్రతరమయ్యేసరికి అక్కడ హాస్పిటల్లో జాయిన్ అయితే ఇంటస్టయినల్ కేన్సర్ చాలా వ్యాపించింది అన్నారు. అక్కడా, తిరిగి వచ్చిన తర్వాత బొంబాయిలోనూ డాక్టర్లు పరీక్ష చేసి ఆపరేషన్ చేసినా లాభం లేదన్నారు. ఒక స్నేహితుడు నన్ను ఇక్కడికి తీసుకొచ్చేడు” అన్నాడు.

“నువ్వు బాబా భక్తుడివా?” అని మర్నెట్ అడిగేడు. “నా స్నేహితుడు బాబా భక్తుడు. నేను ఇక్కడికి రావడానికి విముఖంగా ఉన్నా నన్ను బలవంతంగా తీసుకొచ్చేడు. నాలుగు రోజుల క్రితం ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు ఈ బాధతో ఇక్కడ దిక్కులేని చావు చస్తానేమోనని నా స్నేహితుణ్ణి

అనరాని మాటలన్నాను. మొన్న రాత్రి నాకొక భయంకరమైన కల వచ్చింది - ఎవరో ఒక యువకుడు ఓ పదునైన కత్తితో నా పొట్ట కోసేసి ఆ ప్రేగులన్నీ శుభ్రం చేసి మళ్ళీ లోపల పెట్టినట్లు. ఉదయం లేచి చూసేటప్పటికి నా బెడ్ అంతా రక్తసిక్తమై ఉంది. తర్వాత నా ఒళ్ళంతా కడిగేరు. నా స్నేహితుడు భయపడి బాబా దర్శనానికి కూర్చుంటే, బాబా వాడి దగ్గరకొచ్చి, “మీ ఫ్రెండ్ కి రాత్రి ఆపరేషన్ చేసేశాను. కేన్సర్ కేన్సల్ చేసేశాను” అన్నారుట. నిన్న ఉదయం నుంచి నాకు శరీరం తేలికగా ఉంది. బాబా నిన్న ఉదయం నాకు ఇడ్లీ, కాఫీ ఇమ్మని డాక్టర్ గారితో చెప్పేరుట. ఇచ్చేరు, తిన్నాను. రెండు నెలల తర్వాత నిన్న మధ్యాహ్నం, రాత్రి మామూలు భోజనం చెయ్యమన్నారు” అని తన అనుభవాన్ని వివరించాడు. “మరి నువ్విప్పుడేమి చేయదల్చుకున్నావు?” అడిగేడు మర్నెట్. “నేనింతవరకు ఆ గోడకున్న ఫోటోలో తప్ప బాబాని చూడలేదు. ఈరోజు మధ్యాహ్నానికి మా అమ్మానాన్న బొంబాయినుంచి వస్తారు. అందరం కలిసి సాయంత్రం బాబా పాదాలమీద పడతాం. మా కంపెనీ డైరెక్టరు కూడా వస్తున్నాడు. బాబావారు నేను మళ్ళీ స్విట్జర్లాండు వెళ్ళి మరో మూడు నెలల్లో ట్రైనింగ్ పూర్తి చేసుకోవడానికి అనుజ్ఞ ఇస్తారేమో అడుగుతాను. నా భవిష్యత్తంతా ఇక వారి చేతుల్లో ఉంది” అన్నాడు.

బాబా దర్శనం చేసుకుందామని నిలయం వచ్చే వేలాది భక్తులలో ముప్పాతిక భాగం బాబా అనుగ్రహంవల్ల తమ ప్రాపంచిక సమస్యలనుండి విముక్తి పొందినవాళ్ళేనని, వాళ్ళ అనుభవస్ఫూర్తితో వచ్చినవాళ్ళు మిగిలినవాళ్ళు అనీ తన పరిశోధనవల్ల తెలుసుకున్నాడు, మర్నెట్.

1940 దశాబ్దంలో పాత మందిరం రోజుల్లో భక్తులైన ముగ్గురు వ్యక్తులను కలుసుకుని మర్నెట్ సేకరించిన కొన్ని అనుభవాలను ఇక్కడ పేర్కొనడం సందర్భోచితం.

ఏపిల్ తో ఆస్తా అదృశ్యం

పి. పార్థసారథి, మద్రాసు, ఒక సుప్రసిద్ధ షిప్పింగ్ ఏజెన్సీలో భాగస్వామి. 1942లో మొదటిసారి పుట్టపర్తిలో బాబా దర్శనం చేసుకున్నాడు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వేళాకోళాలు చేస్తూ కొంటె పేర్లతో పిలుస్తూ పాటలు పాడుతూ, భజనలు చేయిస్తూ, భజన పాటలు, జాబులు

రాస్తూ మనోహర రూపంతో దివ్య ఆకర్షణతో ఉండేవారు బాబా. ఎవరికి ఏ కష్టమొచ్చినా, “ఏమీ ఫరవాలేదు, నేనున్నానుగా! నీకు భయమెందుకు!” అని అభయమిస్తూ వాళ్ళకి దుఃఖోపశమనం కలిగించేవారు.

సాయంత్రం అయ్యేటప్పటికి చిత్రావతి ఇసుక తిప్పలపై కూర్చుని, ఆ ఇసుకను కుప్పగా చేసి, దానిలోంచి నెయ్యి కారుతూండే వేడివేడి మైసూరుపాకో, మిఠాయి ఉండలో, బొబ్బట్లో, లేకపోతే వడలో, ఒక్కొక్కటే తీసి, పళ్ళెంలో వేసి పంచిపెట్టమనేవారు. ఎంతమంది ఉంటే అంతమందికీ అలాగ ఇసుకలోంచి తీస్తూ పళ్ళెంలో వేస్తూనే ఉండేవారు. ఇసుకలోంచి తీసినా ఆ మిఠాయిలకు ఒక్క ఇసుక రేణువుకూడా ఉండేది కాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు దేవతా విగ్రహాలు కూడా తీస్తూ ఉండేవారు. బాబా సమక్షంలో మన వయస్సు మరచిపోతాం. నాలుగు రోజులు ఉందామనుకున్నవాళ్ళు నెల్లాళ్ళుండిపోతారు. వారిలో ఆ దివ్య ఆకర్షణ శక్తి అలాంటిది” అంటారు పార్థసారథిగారు.

పార్థసారథిగారు ఆస్తా పేషంటు. స్వామి ఒక ఏపిల్ పండు ఇచ్చి తినమనగానే జీవితాంతం మళ్ళీ ఆస్తా బాధ రాలేదు. ఆయన తల్లిగారు వృద్ధురాలు. రెండు కళ్ళకి క్యాటరాక్ట్ వచ్చి చూపు పోతే పిలిపించి, రెండు కళ్ళూ మూసుకోమని, వాటిమీద రోజూ మల్లె పువ్వులు పెట్టి గుడ్డ కట్టి భజనలో కూర్చోమనేవారు. వారం రోజుల తరువాత ఆ కట్టు తీసేస్తే కంటి చూపొచ్చేసి ఆవిడ పదేళ్ళు యథేచ్ఛగా పుస్తకాలు చదువుతూ గడిపింది.

దివ్య జ్ఞాన గాన సరస్వతి

మద్రాసు వాస్తవ్యులు, ఫెర్టిలైజర్స్ లో పెద్ద వ్యాపారవేత్త వెంకటమునిగారు 1944లో పుట్టపర్తి వెళ్ళేరు. ఆ తర్వాత రెండు తరాల నుంచి ఆ కుటుంబ సభ్యులు స్వామి భక్తులు. ఎప్పుడు బాబా మద్రాసు వచ్చినా వెంకటమునిగారింట్లో కొన్ని రోజులైనా ఉండేవారు. “మా అనుభవం ఏమిటంటే, నిత్యం ఎన్నిసార్లు ఎంతసేపు బాబాని చూసినా, తనివి తీరనిది వారి దివ్య ఆకర్షణ, ఆప్యాయత. బాబా సన్నిధానం ఒక ఆనంద ప్రపంచం. మా వ్యాపారంలో ఎంత ఒత్తిడి ఉన్నా మా మనస్సులకు పగ్గాలు వేసి వారి పాదాలవద్దకు లాక్కుపోయేవారు. అక్కడ వ్యాపారం దెబ్బతింటుందేమో

అన్న ఆలోచన మాకుండేది కాదు. మాకు మద్రాసులో అలవాటయిన ఆధునిక సౌకర్యాలు ఏమీ లేకపోయినా ఇల్లు జ్ఞాపకమొచ్చేది కాదు.

మా చేతి వాచీలలో టైమ్ వెనక్కి తిరిగేలాగ చేసేవారు. ఇక చిత్రావతి కల్పవృక్షం అనుభవాలు చెప్పనక్కర్లేదు. ఆయన మగవాళ్లలో మగవారు, ఆడవాళ్ళలో ఆడవారు. చిత్రావతిలో మాతో స్విమ్మింగ్ చేసేవారు. మాచేత పరుగులెత్తిస్తూ కొండమీదకి తీసుకెళ్ళేవారు. చిత్రావతి ఇసుకలోంచి వేడివేడి స్వీట్లు తీయడం, కల్పవృక్షం నుండి రకరకాల పళ్ళు కోసివ్వడం నిత్య కృత్యం. బాబావారి భాషా పాండిత్యం అపారం, కవిత్వం అమోఘం, సంగీత జ్ఞానం మధురాతి మధురం. ఆయా పర్వదినాలకి సంబంధించిన ఆరాధ్య దేవతలపైన అద్భుతమైన పాటలు రాసి, బాణీ కట్టి భజనలు చేయించేవారు.” వెంకటముని దంపతులు ఆవిధంగా తన్మయత్వంతో అనేక విశేషాలు చెప్పారు.

మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ ట్రాన్స్‌పోర్టు కమీషనర్ అయిన హనుమంతరావు, ఆయన సతీమణి మొట్టమొదటిసారి 1946లో బాబాని దర్శించేరు. మద్రాసు వచ్చినప్పుడు బాబాను వారింటికి ఆహ్వానించి, వారిని కారులో ఎక్కడికి వెళ్ళాలంటే అక్కడికి తీసుకెళ్ళడం వాళ్లకు సరదా. కారులో వెడుతూ బాబా వీనులకు విందైన పాటలు పాడేవారు. మధ్యమధ్య వాళ్ళను ఏమి కావాలని అడిగి, వాళ్ళు కోరిన పండ్లు, తినుబండారాలు సృష్టించి ఇచ్చేవారు. హనుమంతరావు దంపతులు, తమతో బాబా ఎంత చనువుగా ఉన్నా వారి దివ్యత్వమును గుర్తించి ఆరాధనా భావంతో వారి సాన్నిధ్యావృత్తాన్ని గ్రోలేవారు.

“ఒక కృష్ణాష్టమికి బాబా మా ఇంట్లో ఉండటం జరిగింది. బాబా హాల్లో కూర్చుని ఉండగా లేచి పైకి చేతులెత్తగా అనేక రకాలైన మధుర పదార్థాలతో ఒక అడుగు వ్యాసం కల కట్ గ్లాస్ బౌల్ ప్రత్యక్షమయింది. అవి అందరికీ పంచిపెట్టగా అక్షయమవుతూనే ఉన్నాయి. దాని తర్వాత ఒక కండువా తెమ్మని దానిని అటూ ఇటూ తిప్పుతుండగా అందులో ఒక చక్కని చందనపు బాలకృష్ణుని విగ్రహం ప్రత్యక్షమైంది. ఆ కండువాని ఉయ్యాలలాగ చేసి, దానిలో ఆ చందనపు విగ్రహాన్ని పెట్టి

అటూ ఇటూ ఊపుతూ బాబా పాడిన జోలపాట సంగీత పరంగా, సాహిత్య పరంగా అది అమర గంధర్వ గానం” అంటూ ఆనాడు బాబా సృష్టించిన ఆ గాజు పాత్రని, చందనపు బాలకృష్ణుని విగ్రహాన్ని పూజగదిలోంచి తీసుకొచ్చి మర్నెట్‌కు చూపెట్టేరు.

1965లో పుట్టపర్తి వచ్చిన సందర్భంలో మర్నెట్ శివరాత్రికి అక్కడే ఉండి, అద్భుతమైన లింగోద్భవం చూసేడు. ఇంకా అనేక స్వామి లీలలు, మహిమల గురించి, స్వామియొక్క దివ్యత్వాన్ని గురించి ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ పుస్తకం రచించి, బాబాను సవినయంగా, భక్తిపూర్వకంగా ముఖ్యంగా పాశ్చాత్యులకు పరిచయం చేసిన గ్రంథకర్తగా మర్నెట్ వినుతికెక్కేడు.

పూమొగ్గ నుంచి వజ్రం

మర్నెట్ దంపతులకు స్వామితో హార్వీల్ హిల్స్ మీద గెస్ట్ హౌస్‌లో 12 రోజులు గడిపే అద్భుతం కలిగింది. ఆ రోజుల్లో స్వామి చేసిన ఎన్నో మిరకిల్స్, రాతిని కలకండగా మార్చటం, ఇసుకనుండి అమృత కలశమును సృష్టించి అక్షయం చేసి అందరికీ అమృతం పంచడం చూశాడు. అవికాక అతడికి కలిగిన ముఖ్యమైన రెండు అనుభవాలు మర్నెట్ మాటల్లోనే విందాం:

“బాబా వెంట నేను పూలమొక్కల మధ్యనుండి నడుస్తున్నప్పుడు ఒక మొగ్గ త్రుంచి, ఇది ఏమి పువ్వు తెలుసునా? అని అడిగారు. ‘స్వామి చేతిలో ఉంది కనుక అది స్వామి సంకల్పానుసారం ఏ పువ్వు కావాలనుకుంటే ఆ పువ్వు అయిపోతుంది’ అన్నాను. స్వామి చిరునవ్వుతో ఆ మొగ్గని నాకిచ్చేరు. దాన్ని భద్రంగా జేబులో పెట్టుకున్నాను. తిరిగి గెస్ట్ హౌస్‌కి వచ్చేక మా గదిముందు హాల్లో కూర్చుని ఆ మొగ్గని ఇమ్మని అడిగేరు. ఇచ్చేను. దాన్ని గుప్పెటలో తీసుకుని ఊఫ్ అని ఊదగానే అద్భుతమైన వజ్రంగా మారింది. దాన్ని నాకు ప్రసాదించేరు.

అదే సమయంలో, నేను ఏ సంవత్సరంలో పుట్టానో అడిగేరు. చెప్పేను. ‘నువ్వు పుట్టిన సంవత్సరం నాటి అమెరికన్ నాణెము సృష్టించి ఇస్తాను చూడు’ అన్నారు స్వామి నవ్వుతూ. అరచెయ్యి గిరగిరా త్రిప్పి, “అదిగో వచ్చేసింది, వచ్చేసింది” అంటూ గుప్పెట నుండి ఎగరేసి

పట్టుకున్నారు. అది నేను పుట్టిన సంవత్సరంలో ముద్రితమైన ‘లిబర్టీ స్టేచూ’ ఉన్న 10 డాలర్ల బంగారు నాణెం. ఈ అద్భుతం చూసి నాతోపాటు అక్కడున్న రామనాథరెడ్డి, డాక్టర్ సీతారామయ్యగార్లు సహితం దిగ్భ్రమ చెందేరు. పంచభూతాలు, కాలచక్రం హస్తగతమై ఉన్న బాబా సృష్టించలేనిదేమీ లేదని గ్రహించేం. దాన్నికూడా నాకు ప్రసాదించేరు” అన్నాడు మర్ఫెట్.

హోవర్డ్ మర్ఫెట్ 32 సంవత్సరాలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఏవీ దేశాలకు వెళ్లినా స్వామి లీలలు, మహిమలు, సర్వమత సమ్మతమైన వారి దివ్యబోధలగురించి మాట్లాడేవాడు. అతడు రచించిన ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ అనే మొదటి పుస్తకం తర్వాత ‘సాయిబాబా అవతార్’, ‘ఇన్విటేషన్ టు గ్లోరీ’ అన్న పుస్తకములు బహుళ ప్రశంసల సందుకున్నాయి.

(సశేషం)

‘వాడి తాతకు కూడా ఉంది’

కామరాజు విజయలక్ష్మి

మా మనవడు నిరుపమ్ పుట్టిన రెండు మూడు రోజులకి ఒక కంటి నుండి నీరుకారడం ప్రారంభమయింది. మా అమ్మాయికి కొడుకు పుడతాడని స్వామి ముందే చెప్పారు. స్వామి ఆశీస్సులున్న పిల్లాడికి కంట నీరు కారడమేమిటా అని కంగారుపడుతూ కంటి వైద్యంలో స్పెషలిస్టుకి చూపెట్టేం. ఆరు నెలలు మందు డ్రాప్స్ వేసుకోవాలనీ, అప్పటికీ తగ్గకపోతే పిల్లవాడికి సంవత్సరం వయస్సొచ్చేక ఆపరేషన్ చెయ్యాలనీ చెప్పి డ్రాప్స్ పేరు కాగితంమీద రాసిచ్చేడు.

స్వామి బెంగళూరు వచ్చేరని తెలిసి అక్కడికి వెళ్ళేం. మా అమ్మాయి పిల్లవాణ్ని స్వామి పాదాలకు తగిలించి, స్వామికి వాడి కంటి వ్యాధిగురించి మనవి చేసింది. “ఆ జబ్బు వాడి తాతకు కూడా ఉంది. తగ్గిపోతుందిలే” అని అభయమిచ్చేరు.

మా అమ్మాయి గుంటూరు ఫోను చేసి మావారితో, “ఈ వ్యాధి చిన్నప్పుడు మీకుందిట; అదే వాడికి వచ్చింది” అని స్వామి మాటలు చెప్పగా, మావారు ప్రో॥ అనిల్ కుమార్ వారి తల్లికి విషయం చెబితే, అలాంటి వ్యాధులు మన ఇంటా వంటా లేవు అందిట. అప్పుడాయన స్వామి మాటలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని, “తాతగారు అంటే నేనే కానక్కర్లేదు, మీ మామగారై ఉండొచ్చు కదా” అన్నారు.

వెంటనే మా అమ్మాయి ఈ మాట వినయంగా వాళ్ళ అత్తగారికి చెబితే అప్పుడు ఆమె భర్తను అడిగి, అవును, చిన్నప్పుడు ఆయనకు కొన్నాళ్ళు ఆ జబ్బు ఉండి తగ్గిపోయిందని తెలుసుకుంది. ఆ ఉత్తరం మావారి చేతికిచ్చింది.

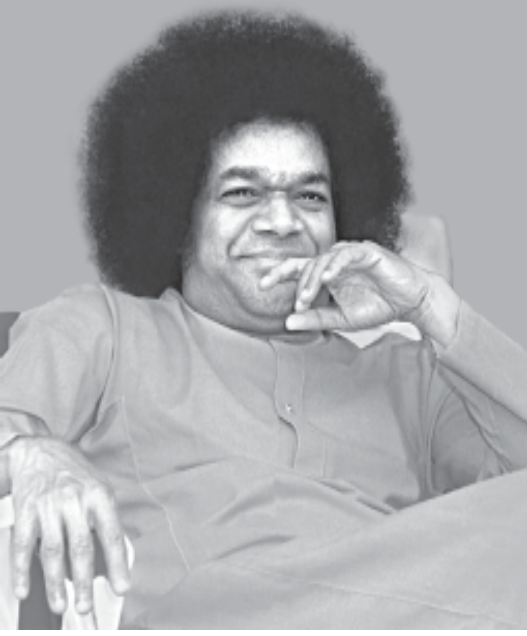
మెడిసిన్ చదువుతున్న మా రెండవ కుమార్తెకి ఈ విషయం చెబితే, ఆమె టెక్స్ట్ బుక్స్ తిరగెయ్యగా తిరగెయ్యగా కంటి జబ్బు చికిత్సలకు సంబంధించిన ఒక బృహత్ గ్రంథంలో వంశపారంపర్యంగా ఈ వ్యాధి రావచ్చు అని స్పష్టంగా వ్రాయబడి ఉన్నదట. ఆమె ఆ విషయం ఉత్తరంద్వారా తెలిపింది.

రెండు ఉత్తరాలూ ఒకే రోజున వచ్చాయి. చదువుకుని జేబులో పెట్టుకున్నారు మావారు. కానీ, ఆ విషయం స్వామితో చెప్పే అవకాశం దొరకలేదు. అదేరోజున స్వామి త్రయీ మందిరంలో మావారిని ఉపన్యసించమన్నారు. ఏ విషయం గురించి మాట్లాడమంటారని మావారు అడిగితే, సర్వాంతర్యామి అయిన స్వామి, “నీ జేబులో పెట్టుకున్న ఉత్తరాల్లో ఉన్న విషయంగురించి కూడా నీ ఉపన్యాసంలో చెప్పు” అన్నారుట.

✽

అల్లరి సాయి కన్వయ్య

అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ

అది ఊటీలోని శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూల్ ప్రాంగణం. భగవాన్ సింహాసనాసీనులై తమ చుట్టూ కూర్చున్న బాలలతో సరదాగా ముచ్చటిస్తున్నారు.

పిల్లలందరికీ టెట్రాప్యాక్ ఫ్రూట్ జ్యూస్లు అందించబడినాయి. పిల్లలు భగవాన్ దర్శనామృతాన్ని ఆస్వాదిస్తూ నెమ్మదిగా జ్యూస్ త్రాగుతున్నారు.

కొద్దిసేపటికి ఉన్నట్లుండి 'ఫట్'మని పెద్ద శబ్దం వినిపించింది. అధ్యాపకులు కంగారుపడి శబ్దం వచ్చిన దిశగా చూశారు.

ఒక పిల్లవాడు ఖాళీ ఫ్రూట్ జ్యూస్ డబ్బాను రెండు చేతులమధ్య పెట్టుకొని పగులగొట్టగా వచ్చిన శబ్దమది.

భగవాన్ ఏమైనా అంటారేమోనని అధ్యాపకులు వారివైపు చూశారు. కానీ, భగవాన్ ఏమీ జరుగనట్లు, ఏమీ ఎటుగనట్లు పిల్లలతో తమ సంభాషణను కొనసాగిస్తూండటం చూసి, వారు ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

సాధ్యమైనంతవరకు నిశ్శబ్దం పాటించమని నెమ్మదిగా పిల్లలందరికీ ఆదేశాలు జారీ చేశారు.

ఇది జరిగిన కొద్ది నిమిషాలకే నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ ముందు వరుసనుండి మళ్ళీ ఫట్మని అంతకుముందుకంటే పెద్ద శబ్దం వినిపించింది.

అధ్యాపకులు మరింత కంగారుపడి అటువైపు చూశారు.

ఇంతకీ విషయమేమిటనుకున్నారు? మన అల్లరి సాయి కన్వయ్య ముందు వరుసలో ఉన్న పిల్లవాడి దగ్గరనుండి ఖాళీ డబ్బా తీసికొని తమ రెండు చేతులమధ్య పెట్టి పగులగొట్టగా వచ్చిన శబ్దమది.

కంగారుపడుతున్న అధ్యాపకులను చూసి భగవాన్ చిన్నగా నవ్వారు.

విషయాన్ని గ్రహించి పిల్లలు, అధ్యాపకులు కూడా భగవాన్ నవ్వుతో శ్రుతి కలిపారు.

అందుకేనేమో, “నేను పురుషులలో పురుషుడను, స్త్రీలలో స్త్రీని, పిల్లలలో పిల్లవాడిని, ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు బ్రహ్మను” అన్నారు భగవాన్.

(రేడియో సాయి సాజన్యంతో...)

శ్రీ సత్యసాయి వాహినీ చతుర్దశి - సార్వత్రిక సందేశం

ఎన్. త్రిలోచన

ఈనాడు ప్రపంచం ప్రాకులాడుతున్నది కాస్త శాంతికోసం, ఆనందంకోసం. ధనంతో ఆధునిక మానవుడు సమస్త సుఖాన్ని కొనుక్కోగలుగుతున్నాడు. కానీ, శాంతిని, ఆనందాన్ని మాత్రం అనుభవించలేక పోతున్నాడు. కారణం మానవునికి జీవితంపైన ఉన్న తీరని మక్కువ.

జీవితంపట్ల మక్కువ సహజమే. కానీ, అది మితిమీరి ఉండకూడదు. అది అనర్థదాయకమై అశాంతి నిస్తుంది. కాబట్టి, అశాంతిని దూరం చేసి ప్రశాంతత ననుభవించాలంటే మనిషి ముందుగా జీవితంయొక్క అస్థిరత్వాన్ని కూలంకషంగా గ్రహించాలి. శాశ్వత సుఖాన్నిచ్చే బ్రహ్మానందానుభవంకోసం గాఢంగా పరిశ్రమించాలి. ఇట్టి పరిశ్రమను సద్విద్య నేర్పాలి.

అనేక కారణాలవల్ల శతాబ్దాలుగా దూరమైన సద్విద్యా సుగంధాన్ని ఆంధ్రప్రజానీకానికి పంచిన ఘనకీర్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిదే!

యావన్మానవాళికే మార్గదర్శకం కాగలిగిన సనాతన విద్యాపరిమళాన్ని శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ పద్నాలుగు వాహినీ గ్రంథాలద్వారా లోకానికి అందించారు. ఆ వాహినీ చతుర్దశి జ్యోతిస్సును రేఖామాత్రంగా పరిచయం చేస్తాను.

నవ శిశువు విజ్ఞాన సముపార్జనకు వేసే తొలి అడుగు పాఠశాలకు. ర్యాంకుల సంపాదనను, తద్వారా ధన సంపాదనను మాత్రమే నేర్పే నేటితరం పాఠశాలల్లోనూ, కళాశాలల్లోనూ తేవలసిన అవశ్యమైన నైతికపరమైన మార్పును భగవాన్ బాబావారు 'విద్యావాహిని'లో సృష్టికరించారు. ఇందులో వారు విద్యను ఆనంద స్వరూపాన్ని తెలియజేసేదిగా నిర్వచించారు.

ఆ ఆనందస్వరూపాన్ని చేరుకోగలిగే అవకాశాన్నిచ్చేది ధ్యానమేనని 'ధ్యానవాహిని'లో తెలిపారు.

ధ్యానంద్వారా జ్ఞానం కలుగుతుందని, జ్ఞానం ప్రశాంతత నిస్తుందని, ప్రశాంత మానసిక స్థితిలో ప్రేమ విరాజిల్లుతుందని, 'జ్ఞానవాహిని', 'ప్రశాంతివాహిని', మరియు 'ప్రేమవాహిని' గ్రంథాల్లో సుస్పష్టంగా వివరించారు.

ప్రేమపూరితుడై మానవుడు ధర్మాన్ని తప్పక ఆచరించి ఆదర్శప్రాయుడై నిలవాలని 'ధర్మవాహిని'లో ప్రబోధించారు.

ప్రస్థానత్రయం తెలిపినటువంటి ధర్మ కర్మాచరణ తీరుతెన్నులను 'ఉపనిషత్ వాహిని', 'సూత్రవాహిని', 'గీతావాహిని' గ్రంథాల్లో భగవాన్ బాబావారు సూక్ష్మతరంగా వివరించారు.

రామాయణ మహాకావ్యంలోని కౌటుంబిక జీవితాన్ని, మహాభాగవత పురాణంలోని భక్తితత్వాన్ని హృదయ రంజకంగా అభివర్ణిస్తూ వాటిని కాలం చెల్లిపోయిన అంశాలుగా భావించక సార్వకాలిక సందేశాలుగా గ్రహించాలని 'రామకథారసవాహిని', 'భాగవతవాహిని' గ్రంథాల్లో నిరూపించారు.

సరియైన భాష్యాలు అందక వక్రభాష్యాలకు అలవాటుపడిన ప్రస్తుత తరానికి ఆధ్యాత్మిక రంగంలో కలిగే సందేహాలకు 'లీలాకైవల్యవాహిని', 'ప్రశ్నోత్తర వాహిని' గ్రంథాల్లో చక్కని, సుస్పష్టమైన, క్లుప్తమైన సమాధానాలిచ్చారు.

ఇటు భారతీయులు గర్వపడేలా, అటు పాశ్చాత్యులు అచ్చెరువొందేలా బాబావారు 'సత్యసాయివాహిని'లో భారతీయ విజ్ఞాన ఖనిని అవిష్కరించారు.

ఈవిధంగా భగవాన్ బాబావారు విశ్వశాంతికై ఏర్పరుచుకున్న చతుర్దశ ప్రణాళికలుగా అనిపించే పై చతుర్దశ వాహినులు సార్వత్రిక సందేశాత్మకమైన కరదీపికలు.

✽

సందేహం (శం)

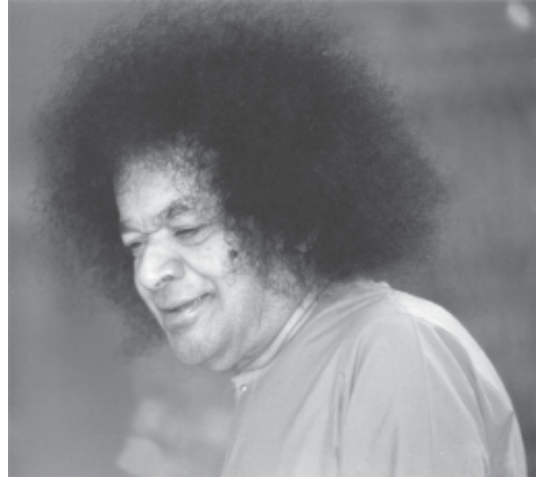
పచ్చిగోళ్ళ రోహిణి

ఊహ తెలిసినప్పటినుండి వాణికి ఏడాదికి రెండు సార్లుగా పుట్టపర్తి వెళ్ళి ఆ స్వామిని దర్శించనిదే మనసుకి తృప్తిగా ఉండదు. ఒక పర్యాయం పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు దర్శనం సమయంలో వాణి ప్రక్కనే ఒక ఫారినర్ కూర్చుంది. ఆవిడ చీర కట్టుకుంది. ఆవిడ తన చీరని తదేకంగా చూసుకుంటూ మురిసిపోతుంటే, వాళ్ళకి చీర అలవాటు ఉండదు కదా, అందుకే అలా పదేపదే చూసుకుంటున్నదేమో, అనుకుంది వాణి.

స్వామి దర్శనంకోసం ఎదురు చూస్తున్నా వాణి మనసు మాత్రం ఏదో ఆలోచిస్తూనే ఉంది. తనకి జీవితంలో ముఖ్యమైన సంఘటనలు ఏమి జరిగినా గురువారమే జరుగుతాయి. స్వామిమీద నమ్మకంతో తన ఇంటికి కూడా 'సాయిసన్నిధి' అని పేరు పెట్టుకుంది. తన మనసులోనే కాదు, తన ఇంటిలోకూడా ఏవైపు చూసినా ఆ స్వామే కనిపించాలని వారి ప్రతిరూపాలను అన్నిచోట్లా పెట్టుకుంది. అన్నివిధాలా ఆ స్వామిని నమ్మినా తనకి ఒక్క ఆలోచన మాత్రం పోవటం లేదు. "స్వామీ, నిన్ను నమ్ముకుని నిరంతరం సేవిస్తున్నానే! నా ప్రతి ఆలోచనను నీవు గమనిస్తున్నావు, అనేందుకు ఒక్క నిదర్శనం, ఒకే ఒక్క నిదర్శనం చూపించు స్వామీ" అని పుట్టపర్తికి వచ్చిన ప్రతిసారి వేడుకుంటూనే ఉన్నది. ఈసారి కూడా మనసులో ప్రార్థిస్తున్నది.

ఇంతలో వాణి ప్రక్కన కూర్చున్న ఫారినర్ అటూ, ఇటూ కదులుతూంటే, ఆలోచనల్లోంచి బయటపడి అటు చూసింది. ఆ చీరనే పదేపదే చూసుకుంటూ, ఆప్యాయంగా నిమిరుతూ ఎంతో విలువైన వస్తువుని చూసినట్లు అపురూపంగా చూసుకుంటున్నది. ఆవిడ ప్రవర్తన వాణికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. "చీర కట్టడం అలవాటు లేక అలా ప్రవర్తిస్తోందా? అయినా నాకెందుకులే" అనుకుంది. కానీ మధ్యమధ్యలో ఆవిడను గమనిస్తూనే ఉంది.

ఇంతలో స్వామి మందస్మిత వదనంతో దర్శన మిచ్చారు. అందరూ రెండు కళ్ళు చాలవేమో అన్నట్లు భక్తితో నమస్కరిస్తున్నారు. అందరి వందనాలు స్వీకరించాను అన్నట్లుగా అభయహస్తమిస్తూ నడచివస్తున్న స్వామి వాణి దగ్గరకు వచ్చాక ఆమె ప్రక్కనున్న ఫారినర్ ని

చూసి, "దట్ ఈజ్ మై గిఫ్ట్" అని వాణి వంక ఒకసారి చూసి ముందుకు సాగిపోయారు.

ఆ మాట చెప్పి స్వామి తనవైపు ఎందుకలా చూశారు అని వాణి ఆలోచిస్తూండగానే ఆ ఫారినర్ పక్కావిడతో చెపుతోంది, క్రిందటిసారి తాను స్వామి దర్శనంకోసం వచ్చినప్పుడు ఆ చీర స్వామి తనకు ప్రసాదించారని, దాన్ని ఎంతో విలువైన వస్తువుగా దాచి ఈసారి దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు కట్టుకున్నానని ఆ చీరని ఆప్యాయంగా చూపిస్తోంది.

ఈ మాటలు వినగానే వాణి మనసు ఉప్పొంగిపోయింది. "నా కోర్కె ఇన్నాళ్ళకు నెరవేర్చి, నా సందేహం ఈవిధంగా తీర్చావా స్వామీ! నా మనస్సుని, నా ఆలోచనలని నీవు నిరంతరం గమనిస్తూనే ఉన్నావు అనేందుకు ఇలా నిదర్శనం చూపించావా స్వామీ! నా జీవితానికి ఈ తృప్తి చాలు స్వామీ!" అనుకుంటూ కళ్ళలో ఆనందబాష్పాలు సుళ్ళు తిరుగుతుంటే సంతృప్తి నిండిన ప్రశాంతమైన మనసుతో బయటకు వచ్చింది వాణి. ✽

ఎవరు మానవుడు?

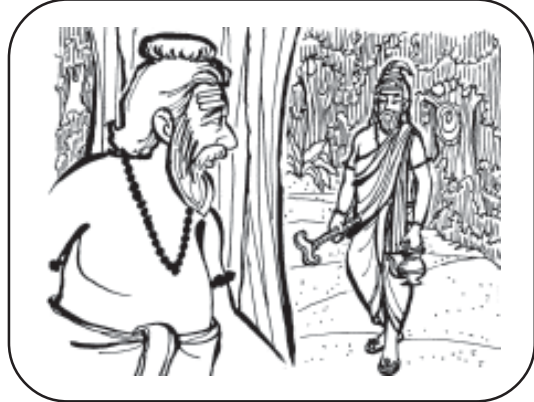
ఆత్మసాక్షాత్కారము పొందిన ఒక మహాయోగి ఒకచోట, కట్టుకొనియున్న పంచెని విప్పి దానిని దారినడుమ నేలపై పరచి, దిగంబరుడై బోరగిల పండుకొనియుండెను.

దారిన వచ్చిపోవువారు అతనిని పిచ్చివానిగా దలంచు చుండిరి. అతడట్లు పరుండి తల ఎత్తి ఇటు అటు బాటవైపు

చూచుచు, మనుష్యులు ఆ దారిన వచ్చుచున్నచో, “అవిగో కుక్కలు, నక్కలు, గొడ్డు, కోతులు, గ్రద్దలు, ఎద్దులు వచ్చుచున్నవి” అనుచు పకపక నవ్వుచూ అట్లే పరుండెడివాడు.

ఇట్లుండగా ఒక నాడా బాటలో వడలూరి రామలింగ స్వామి అను యోగీశ్వరుడు వచ్చుచుండెను. అతనిని ఆ యోగి చూసి సిగ్గుపడి, ‘అయ్యయ్యో! మనుష్యులు వచ్చుచున్నారే’ అని పంచె తీసి కట్టుకొనెను.

ఆ యోగి అట్లేల చేయవలెను? రామలింగస్వామి ఒక్కడేనా మానవుడు?

ఆ త్రోవను పోవు మిగతావారెవ్వరూ మనుష్యులు కారా?

వారిని చూసి పశువులని ఏల నవ్వెను?

ఈ యోగీశ్వరుని జూచి ఏల సిగ్గుపడి పుట్టము కట్టుకొనెను?

ఆత్మసాక్షాత్కారమే మానవ జన్మ లక్ష్యము. అది సాధించినవాడే నిజమైన మానవుడని ఆ యోగి అభిప్రాయము.

ఆత్మజ్ఞానహీనులగువారు వస్త్రము కట్టుకొని మానవులని పేరు పెట్టుకుని తిరుగుచున్నను వీరు పశువులేయని అతని భావము.

అందుచేతనే, ఈ వ్యర్థ మానవులు విజాతి జంతువులని తలంచి వీరిని చూచి ఆ మహాయోగి సిగ్గు చెందలేదు. రామలింగస్వామి ఆత్మజ్ఞాని కనుక సజాతి మానవుడని తలంచి సిగ్గుపడి గుడ్డ కట్టుకొనెను.

కావున, ఆత్మజ్ఞానియే మానవుడు. అన్యులు పశుతులు.

- బాబా

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

రూపనామాలు వేర్వేరు భగవంతుడొక్కడే!

విష్ణువుయొక్క నాలుగు చేతులలో శంఖ చక్ర గదా పద్మములున్నవని అంటున్నారు. దీని అంతరార్థమేమిటి? శంఖము శబ్దానికి సంకేతము. కనుక, శబ్దము భగవంతుని హస్తగతమై ఉన్నది. చక్రం కాలమును, గద బలమును సూచిస్తాయి. అనగా సమస్త శక్తులూ, కాలమూ భగవంతుని చేతిలో ఉంటున్నవి. పద్మము హృదయమును గుర్తింపజేస్తుంది. అనగా, అందరి హృదయములూ భగవంతుని స్వాధీనములో ఉన్నవని అర్థము. ఈవిధముగా ప్రాచీనులు శంఖ చక్ర గదా పద్మములను గుర్తుగా తీసికొని విష్ణువనగా సర్వశక్తిమంతుడైన భగవంతుడేనని బోధిస్తూవచ్చారు.

ఐతే, “ఈశ్వరునికూడా భగవంతుడన్నారు కదా! మరి ఈశ్వరునికి, విష్ణువుకు ఏమాత్రం పొత్తు కుదరదే!” అని భావించరాదు. పొత్తు కుదరకుండా ఉండటానికి వారిద్దరూ వేరువేరు

కాదు. ఇద్దరూ ఒక్కటే. ఈనాడు ఆరాధన చేసేవారి సంకుచిత బుద్ధులమధ్యనే పొత్తు కుదరడంలేదు. “నేను వైష్ణవుడను”, “నేను శైవుడను” అని అనుకోవడం కేవలం సంకుచిత భావాలే! వీళ్లు తమలో తాము పోట్లాడుకుంటారేగాని, భగవంతుడు ఒక్కడే.

శబ్దము, కాలము, బలము, హృదయము - ఈ నాలుగు విష్ణువు హస్తగతమై ఉన్నాయని అతని చేతులలోని శంఖ, చక్ర, గదా పద్మములు సూచిస్తున్నాయి. ఇంక, ఈశ్వరునికి ఒక చేతిలో డమరుకం, మరొక చేతిలో త్రిశూలం ఉంటున్నాయి. ఈ డమరుకము శబ్దమునకు గుర్తు. అనగా, శబ్దము ఈశ్వరుని హస్తగతమై ఉన్నది. త్రిశూలము, త్రికాల స్వరూపము. కాబట్టి కాలము కూడా ఈశ్వరుని చేతిలోనే ఉంటున్నది. ఈవిధంగా విచారిస్తే, రూపనామాలు వేరువేరైనప్పటికీ భగవంతుడు ఒక్కడేనని అర్థమౌతుంది.

వైష్ణవులు, శైవులు తిరుపతికి వెళుతుంటారు. ఐతే, శైవులు “వేంకటేశ్వరా! వేంకటేశ్వరా!” అని ప్రార్థిస్తుంటారు; వైష్ణవులు “వెంకట రమణా! వెంకట రమణా!” అంటారు. ఈవిధంగా వీరి భావాలలో మార్పు ఉన్నదిగాని, భగవంతుడు ఒక్కడే.

ఈశ్వరునికి “పశుపతి” అని మరొక పేరు. పశుపతి అనగా పశువులకు నాథుడు. మనోబుద్ధులతో చేరిన జీవతత్త్వమునకే పశుత్వమని పేరు. అదేవిధముగా, విష్ణువును “గోపాలా!” అంటారు. కనుక పశుపతి, గోపాలుడు - వీరిరువురూ ఒక్కటే! ఇట్టి ఏకత్వాన్ని వారి నామములే నిరూపణ చేస్తున్నాయి.

మానవుని అల్పత్వమే భిన్నత్వానికి మూలకారణమవుతున్నది. ఇట్టి అల్పబుద్ధితో మనం ఎంతకాలము సాధనలు చేసినప్పటికీ ఉన్నతస్థాయిని పొందలేము. అనేకత్వములోని ఏకత్వమును గుర్తించాలి. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మికం. నీకు తెలియనంతవరకు నీవు జీవుడవేగాని, తెలుసుకొంటే నీవే దైవం. కనుక, ప్రతి విషయమును వివేకముతో విచారణ సల్పవలెను. మనకు వివేకమే లేకపోయినచో సమస్తము వ్యర్థమైపోతుంది.

- బాబా

శ్రీ రుద్ర విజయం - నాటిక

ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన మహా శివరాత్రి పర్వదినానికి ముందు రోజు సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ప్రశాంతి నృత్య బృంద సభ్యులు 'శ్రీ రుద్ర విజయం' నాటికను సమర్పించారు.

రుద్రుడు తన అనుచర గణంతో భిక్షాటనకై కాశీ రాజ్యంలో ప్రవేశిస్తాడు. ఆ రాజ్యానికి అధిపతియైన బ్రహ్మదేవుని కుమారుడు దక్ష ప్రజాపతి రుద్రుని కించపరుస్తాడు. ఆ సమయంలో అన్నపూర్ణాదేవియే స్వయంగా రుద్రునికి ఆహారాన్ని అందిస్తుంది. రుద్రుడు దైవమని గ్రహించిన దక్షుని కుమార్తె సతి తండ్రి అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా రుద్రుని వివాహమాడుతుంది.

ద్వేషంతో దక్షుడు తాను నిర్వహించిన యజ్ఞానికి రుద్రుణ్ణి ఆహ్వానించడు. పతికి జరిగిన అవమానాన్ని సహించలేక సతి ఆత్మత్యాగానికి పాల్పడుతుంది. అహంకారానికి, ద్వేషానికి ప్రతిరూపంగా నిలచిన దక్షునికి గుణపాఠం చెప్పడానికై రుద్రుడు తాండవమాడుతూ యజ్ఞవాటికలోకి ప్రవేశిస్తాడు. దక్ష ప్రజాపతి రుద్రుని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడంతో, యజ్ఞానికి ఏతెంచిన ఆహుతులు రుద్రునికి శరణాగతులు కావడంతో నాటిక ముగుస్తుంది.

దక్షునికి, రుద్రునికి మధ్య జరిగిన ఉదంతం చెడుకు, మంచికి మధ్య జరిగే సంఘర్షణకు సంకేతం. శ్రీ రుద్ర విజయం బాహ్యంగా జరిగిన ఒక సంఘటన మాత్రమే కాదు. మానవుని మనసులో మంచి, చెడుల మధ్య సంఘర్షణ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. దైవాగమనంతో ఆ

సంఘర్షణ సమసిపోతుంది, చెడుపై మంచి విజయాన్ని సాధిస్తుంది. దైవ భావన మానవునిలో పరివర్తనకు నాంది. భారతీయ పురాణగాథలన్నిటిలోనూ ఈ ఆధ్యాత్మిక సందేశం నిబిడీకృతమై ఉంది.

మహాశివరాత్రి

మార్చి 10వ తేదీన ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ విద్యార్థులు సాయికుల్యంట్ హాలులో రుద్రాన్ని, బిల్వాష్టకాన్ని పఠించారు. నాదస్వరాన్ని పంచవాయిద్యాన్ని వినిపించారు.

ఆ రోజు సాయం వేళలో సాయికుల్యంట్ హాలులో ఒక వేదికపై సాయీశ్వర లింగాన్ని అలంకరింపజేశారు. 2006లో ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞంలో ఈ లింగానికి ప్రప్రథమంగా అభిషేకం చేశారు. ఆనాడు యజ్ఞానికి ప్రధాన ఋత్విక్కుగా వ్యవహరించిన శ్రీ నంజుండయ్య దీక్షిత్ ఈ మహాశివరాత్రి పర్వదినాన ప్రధాన అర్చకులుగా వ్యవహరించి సాయీశ్వర లింగానికి అభిషేకాది కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. మహాగణపతి పూజతో ప్రారంభించి, పాలతో, పెరుగుతో, నేతితో, పంచదారతో, పసుపుతో, కుంకుమతో, విభూతితో, ఇంకా వివిధ నదీజలాలతో అభిషేకించారు. మధుర ఫలాలను, బిల్వదళాలను సమర్పించారు.

అనంతరం, భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని భక్తులు విన్నారు. ఈ ప్రసంగంలో భగవాన్ శివతత్వాన్ని వివరించారు. పరదూషణకంటే మించిన పాపం లేదన్నారు. ఆ దుష్కర్మకు అందరూ దూరంగా ఉండాలన్నారు. విగ్రహారాధనను విమర్శించడం మూర్ఖత్వమన్నారు. “హరి భజన బినా” పాటతో ప్రసంగాన్ని ముగించారు.

తదుపరి ప్రారంభమయిన భజన మరునాడు ఉదయం గం 6 వరకు కొనసాగింది. స్వామి స్వరంలో “ప్రేమ ముదిత మనసె కహో”, “సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం” పాటలతో సుదీర్ఘమైన భజన కార్యక్రమానికి ముక్తాయింపు పలికారు. ఈ భజనలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, సాయి సంస్థలలో సేవలను అందిస్తున్నవారు, స్వామి దర్శనానికై ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చిన వేలాది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

విద్యార్థిని విద్యార్థుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

సాయి విద్యాలయాలలో నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలతోకూడిన విద్యనభ్యసించే అవకాశం ప్రసాదించిన స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ సాయి విద్యార్థిని విద్యార్థులు సాయికులవంత్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

మార్చి 11వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు వ్యాఖ్యాన సహిత సంగీత కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. స్వామిని సాయిమాతగా సంబోధించారు. స్వామి తమ స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి మార్గనిర్దేశం చేశారని ఈ వ్యాఖ్యానంలో పేర్కొన్నారు. స్వామి తమదైన విలక్షణమైనరీతిలో వ్యక్తుల ప్రాణాలను కాపాడిన సంఘటనలను వివరించారు. తెలుగులో, హిందీలో, ఇంగ్లీషులో పాటలు పాడారు. ఈ సందర్భంలో “శ్రీ గణేశ శివుని కుమారా”, “ఓ మా సాయిమా”, మొదలైన పాటలు చోటుచేసుకున్నాయి.

మార్చి 14వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు మరియు శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు సంయుక్తంగా సమర్పించిన కార్యక్రమంలో స్వామి ప్రేమను వేయి తల్లుల ప్రేమతో పోల్చారు. స్వామి హృదయవాసియని, స్వామికి ఆద్యంతములు లేవని గుర్తించినా, భౌతికంగా స్వామితో కలిగిన ఎడబాటు కారణంగా కలిగిన వేదన వీరి కార్యక్రమంలో ప్రస్ఫుటంగా గోచరించింది.

హృదయాత్

మార్చి 17వ తేదీన పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు సమర్పించిన కార్యక్రమంలో భావుకత ధ్వనించింది. ప్రేమవాహిని పొంగి పొరలి అనంత ప్రేమసాగరంలో మమేకం కావాలి అన్నారు. వీరు సాయి గాయత్రితో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. చివరగా బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. “మధుర మోహన ఘనశ్యామ”, “దయకు ప్రేమకు రూపుదాల్చిన దైవమా” మొదలైన పాటలు పాడారు. చివరగా బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని సమర్పించిన 137 మంది విద్యార్థులు పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యను పూర్తి చేసినవారు. వీరిని

విశ్వవిద్యాలయ అధ్యాపకులు సత్కరించారు. భగవాన్ బాబావారి సందేశంయొక్క వీడియో క్లిప్పింగ్లను భక్తులకు చూపించారు.

మార్చి 24వ తేదీన బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు సమర్పించిన కార్యక్రమానికి “భగవంతునితో జీవించడమే యథార్థమైన విద్య” ప్రధానాంశం. స్వామిని తల్లిగా, తండ్రిగా, స్నేహితునిగా వర్ణించారు. “మేమెప్పటికీ మీవారమే, మా జీవితాలు మీకు అంకితం” అన్న అర్థం వచ్చే పాటను ఆంగ్లంలో పాడారు. చివరగా, స్వామి స్వరంలో “రామా కోదండరామా” పాటను సమావేశితులు విన్నారు.

మార్చి 27వ తేదీన కుమారి జ్యోత్స్న, కుమారి సువర్ణ హోళికా పూర్ణిమ సందర్భంగా భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. “వినాయకా నిను వినా” కీర్తనతో విభావరిని ప్రారంభించారు. ‘జ్యోతి కలశ్ చలకే’, “దైవం మానవ రూపంలో” గీతాలను పాడారు. ఈ సందర్భంలో సరస్వతీ వందనము, అన్నమాచార్య కీర్తనలుకూడా ఉన్నాయి.

హోళీ మహోత్సవం - నృత్య నాటిక

మార్చి 28వ తేదీన బీహార్ - జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల నుండి వచ్చిన భక్తులు వారి పర్మియాత్రలో భాగంగా ఒక నృత్య నాటికను సమర్పించారు. ముందుగా వీరు శ్రీరుద్రం పఠించారు. తదుపరి దివ్య జననీ జనకులను శ్లాఘిస్తూ “ఆది శక్తి - సాయి శక్తి” పాట పాడారు. ఈ పాటకు అనుగుణంగా బాలవికాస్ బాలలు నర్తించారు. వీరు పాడిన ‘ఝుర్ జంగోలే’ జార్ఖండ్ రాష్ట్ర ఆదివాసుల సంప్రదాయానికి ప్రతీక. సాయియుగాన్ని స్వర్ణయుగంగా మరొక కీర్తనలో కొనియాడారు.

సాయి ప్రబోధమైన ‘భిన్నత్వంలో ఏకత్వం’ మరొక కీర్తనకు స్ఫూర్తి. తదుపరి జీవాత్మ, పరమాత్మల లీలా వినోదాన్ని సూచిస్తూ, ద్వాపర యుగ మధురానుభూతులతో రాధాకృష్ణుల నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. చివరగా బాలవికాస్ బాలలు “హోళీ హే హోళీ హే” పాట పాడారు. అనంతరం స్వామి స్వరంలో “ఓం శివాయ ఓం శివాయ” పాటను భక్తులు విన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

2008 మే 6వ తేదీ 'ఈశ్వరమ్మ దే' సందర్భమున జననీ జనకుల సమాధి మందిరంలో సాయాశ్వురులు

శ్రీ రుద్ర విజయం

సాయీశ్వర లింగాభిషేకం

అఖండ భజన

పురుష ప్రయత్నం

“స్వామీ, నాకు అది చెయ్యి, ఇది చెయ్యి, ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించు, మనోబలం ప్రసాదించు” అని ప్రార్థిస్తారు. ఆ ప్రార్థన కేవలం మీ సోమరితనానికి నిదర్శనం. అన్ని పనులూ నేనే చేస్తే మీరు చేసే పని ఏమిటి?! మీ భక్తి ప్రపత్తులు స్థిరముగా ఉంచుకొని త్రికరణ శుద్ధిగా మీ ప్రయత్నం మీరు చేయండి. ఆవిధంగా మీ కర్తవ్య కర్మలు మీరు నెరవేర్చండి. అదే పురుష ప్రయత్నం. అది కూడా నన్నే చేయమంటే ఇక మీరు చేసేదేముంది?! “స్వామీ, మీపైన మా భక్తి దృఢంగా ఉండేలాగ మా మనస్సులను మార్చండి” అంటారు. మనస్సు మార్చే పని నాది కాదు, మీ కర్మలు తీర్చే పని నాది. మీ భక్తిని దృఢపరచడం నా పని కాదు, అది మీ పని. దృఢమైన భక్తి విశ్వాసాలతో, సత్కర్మాలతో కూడుకున్న ప్రేమమార్గంలో మీ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చండి. అప్పుడు నా అనుగ్రహం కూడా తోడవుతుంది. తర్వాత కష్టమైనా, సుఖమైనా భగవత్ ప్రసాదంగా స్వీకరించండి. ఆ మార్గంలో నడిచి అనంతమైన దివ్యత్వంలో లీనం కండి.

- బాబా

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)

రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)

చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు

సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును